

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ІНФОРМАЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
20 травня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Володимир Рибак: «Ми виконаємо обіцянки перед Радою Європи» *"Голос України"*2

Про це заявив в інтерв'ю журналістам Голова Верховної Ради України В.Рибак. Стосовно законопроектів з євроінтеграційного пакета глава парламенту висловив думку, що їх буде узгоджено представниками всіх політичних сил й ухвалено вже найближчим часом.

Марши дошли до драки *Вячеслав Хрипун, "КоммерсантЪ" (Україна)*3

В суботу в Києве пройшли сразу две массовые политические акции. Партия регионов провела десятки тысяч человек антифашистским маршем по центру столицы. Сопоставимое число активистов пришли и на митинг оппозиции, завершавший начатую в марте всеукраинскую акцию "Вставай, Украина!". Избежать столкновений между участниками мероприятий в итоге не удалось. Во время одного из них пострадали и журналисты.

Мустафа Джемилев призвал уволить Анатолия Могилова *Андрей Соболев, "КоммерсантЪ" (Україна)*5

Последним на трибуну вышел глава меджлиса М/Джемилев. Он подверг власть критике за попытки расколоть народ с помощью "карманных" крымско-татарских организаций, за недостаточное финансирование обустройства депортированных, за "этнические чистки" в структурах власти. Он призвал отправить в отставку главу правительства Крыма А.Могилова.

Законотворча зашморговторчість *Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»* ...6

Безневинний на вигляд законопроект — півтори сторінки, сім статей, десяток абзаців, складених із на позір звичайних канцеляризмів. Але, придивившись уважніше, бачиш деталі, здатні перетворити цей документ на безвідмовний інструмент розправи з опонентами.

Доля ГТС: прокачка через Раду *Алла Єрмоєнко, «Дзеркало тижня. Україна»*9

НАК "Нафтогаз України" як компанія — з моменту створення у 1998 р. І.Бакаєм на бажання Л.Кучми та за зразком російського "Газпрому" — так і не стала національним надбанням. Хоча за визначенням повинна була. Але вона завжди була "годівницею" влади — перед виборами й на них. Завжди. Але останні три роки все і всіх "попередників" затьмарили.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

**На этой неделе ВР планирует рассмотреть импичмент президента и
перевыборы** *Обозреватель*15

Также в повестку дня планируется включить проект закона о внесении изменений в некоторые законодательные акты с целью реформирования НАК "Нафтогаз Украины".

Олесь Доній: "Спільний рейтинг Яценюка і Тягнибока нижче, ніж у одного Кличка" *Главком*.....15

Донію вдалося виграти округ. Та образ він не забув, тому зараз не приховує своєї антипатії до Яценюка. Натомість розсипається в компліментах на адресу Кличка та «Удару», допускаючи можливість свого входження у цю фракцію.

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: "Фашистський маніфест" Партії Регіонів» *pravda.com.ua*..21

"Хто не мав змоги, прочитайте текст "фашистського маніфесту" Партії Регіонів. Щоб краще розуміти, що відбувається у країні сьогодні й чого очікувати від влади завтра. І пояснити це людям, аби вони не дозволяли втягнути себе у небезпечні для країни ігрища влади".

Вадим Колесніченко: «Европейский выбор Украины: через однополюе отношения?» *pravda.com.ua*.....22

В четверг, 16 мая, в Верховной Раде Украины состоялся круглый стол на тему "Европейский выбор Украины: через однополюе отношения?". Участники круглого стола внимательно рассмотрели вопросы, связанные с изменениями в законодательстве Украины, предлагаемых законопроектом N2342 "О внесении изменений в некоторые законодательные акты Украины относительно предотвращения и противодействия дискриминации в Украине" и приняли Резолюцию...

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Багато галасу даремно *ICTV, Факти тижня*23

Народные депутаты бьют рекорды в законописании *Интер, Подробности недели*23

На вулиці столиці виїхав БТР "Студія "1+1", ТСН-Тиждень.....25

Депутатам на этой неделе запретили орать *ТРК "Украина", События недели*.....27

Учора в Україні офіційно відзначали День Європи *УТ-1, Підсумки тижня*29

Антиофшорний законопроект почав розглядати парламент *ICTV, Факти тижня*30

Сергій Соболев: «Чим більше буде людей на Європейській площі, тим більше влада розумітиме: не можна красти з бюджету» *Радіо Свобода, Ваша Свобода* ...31

Друковані видання

**Володимир Рибак: «Ми виконаємо обіцянки перед Радою Європи»
"Голос України"**

Свої обіцянки перед Радою Європи Україна виконає. Про це заявив в інтерв'ю журналістам Голова Верховної Ради України Володимир Рибак. Стосовно законопроектів з євроінтеграційного пакета глава парламенту висловив думку, що їх буде узгоджено представниками всіх політичних сил й ухвалено вже найближчим часом.

Володимир Рибак зазначив, що нині парламент «працює, розглядає питання», значно поліпшилася відвідуваність пленарних засідань, депутати «наполегливо працюють» у сесійній залі та комітетах. Керівник парламенту, як повідомила прес-служба Верховної Ради, висловив сподівання, що часи, коли депутати не чули одне одного та блокували парламентську трибуну, залишилися в минулому.

«Я вірю, що парламент працюватиме і зробить усе для поліпшення життя людей», — заявив В. Рибак.

За його словами, Верховна Рада має розглянути багато питань, внесених усіма суб'єктами законодавчої ініціативи. Серед найважливіших В. Рибак назвав економічні питання — законопроекти, спрямовані на створення робочих місць, активізацію роботи підприємств, зменшення податкового навантаження, збільшення заробітної плати.

Голова Верховної Ради України сподівається, що наступного тижня буде прийнято узгоджений законопроект щодо проведення перевиборів у «проблемних» мажоритарних округах. Він нагадав, що створено відповідну робочу групу для розробки узгодженого законопроекту на основі кількох проектів, внесених різними суб'єктами законодавчої ініціативи. За його словами, робоча група має напрацювати такий законодавчий акт, який «підтримають усі».

«Це питання потрібно вирішувати, потрібно проводити вибори», — сказав В. Рибак, додавши, що такий закон буде прийнято.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=291214>

Марши дошли до драки

Вячеслав Хрипун, "КоммерсантЪ" (Україна)

В субботу в Києве пройшли сразу две массовые политические акции. Партия регионов провела десятки тысяч человек антифашистским маршем по центру столицы. Сопоставимое число активистов пришли и на митинг оппозиции, завершавший начатую в марте всеукраинскую акцию "Вставай, Украина!". Избежать столкновений между участниками мероприятий в итоге не удалось. Во время одного из них пострадали и журналисты.

Протест по команде

Официальным организатором марша под лозунгом "В Европу без фашистов" значилась Партия регионов. За несколько дней до мероприятия в социальных сетях появилась информация о наборе желающих принять участие в марше. С 8.00 толпы людей стали собираться на площади у станции метро "Арсенальная". Тут же молодые люди, представлявшие "координаторами от Партии регионов", предлагали за 80-115 грн принять участие в антифашистском марше.

Всех согласившихся, к которым присоединился и корреспондент "Ъ", посылали к гостинице "Салют", где их кратко инструктировали о расписании марша, после чего отправляли на площадь к монументу Родина-мать. К 9.30 там собрались несколько тысяч человек, среди которых были представители практически всех регионов страны. Изнывающие от жары и безделья участники марша играли в карты, обливались водой и пытались заводить знакомства. Среди них было много старшеклассников, которые признались "Ъ", что прогуливают уроки, чтобы подзаработать.

Когда в 11.15 наконец последовала команда выдвигаться в сторону Европейской площади, на улице воцарился хаос. Кое-как организованные колонны перемешивались и насккивали друг на друга. Больше организованностью отличались колонны прибывших из регионов, шагавшие под знаменами ПР под руководством лидеров местных организаций. В толпе были также замечены флаги общественных организаций "Союз десантников Крыма" и "Антифашистский союз". Выделялась группа пожилых мужчин с флагами России, партии "За Украину, Беларусь и Россию" (ЗУБР) и флагом, на котором был изображен Иосиф Сталин с лозунгом "Сталин — защитник святой Руси". Временами отдельные группы начинали скандировать: "Раз, два, три — фашизму не пройти!" Когда колонна проходила мимо Киево-Печерской лавры, один из сидевших у входа нищих принялся осенять участников марша крестным знаменем.

Как заметил корреспондент "Ъ", многие участники не имели четкого понятия о мероприятии и затруднились назвать, кого именно в Украине можно считать фашистами. Мало что проясняли и розданные им листовки, в которых было указано: "Оппозиционеры! Не играйте

в фашистские игры. Граждане Украины не делятся на "хохлов", "жидов", "москалей"! О ком шла речь, можно было узнать, посмотрев на девушку, несшую табличку с надписью "Яценюк и Кличко — пособники неонацистов из "Свободы"".

К 12.00 все пространство от монумента Родина-мать до Европейской площади было забито колонной участников марша, которая двигалась с частыми остановками. Многие манифестанты не выдерживали жары и выходили из строя, рассаживаясь прямо на тротуарах. Около 13.00 сильно поредевшая колонна наконец добралась до Европейской площади, где была установлена сцена. Ведущий объявил, что в марше приняли участие 50 тыс. человек. Вчера столичная милиция подтвердила эту цифру, хотя в день марша оценки непосредственно дежуривших на месте событий милиционеров были скромнее — около 15 тыс.

Митинг начался с выступления главы парламентской фракции ПР Александра Ефремова. Читая с листа, он сообщил, что марш "посвящен борьбе с неонацизмом, шовинизмом, антисемитизмом, политическим экстремизмом и фальсификациями истории". Выразителем таких настроений, по мнению Ефремова, в Украине является "Свобода". "Эта партия сеет вражду среди населения,— заявил он.— Своей деятельностью она ставит под угрозу соборность Украины и ее европейский выбор". Следующие ораторы, хотя и говорили без бумажки, оригинальностью не отличались: например, народный депутат Вадим Колесниченко сообщил, что "'коричневая чума' уже засела в парламентских кабинетах". Впрочем, выступавших мало кто слушал — вконец разморенные солнцем участники марша стали разбредаться по близлежащим паркам. В 15.00 митинг закончился.

При этом около 13.55 примерно 30 молодых людей "спортивной внешности", находившихся в оцеплении сцены, неожиданно отправились по Трехсвятительской улице в сторону Михайловской площади. "Там заблокировали БТР, надо помочь",— сообщил им крепкий мужчина лет 40. На футболке одного из них красовалась надпись "Без боя нет славы".

Именно вокруг этого бронеавтомобиля — им оказалась боевая разведывательно-дозорная машина — развернулись наиболее скандальные события субботы. БРДМ, на борту которой была изображена морковь, а на броне сидели люди в костюмах кроликов, появилась на улице Большой Житомирской. Нарушая правила дорожного движения, БРДМ двинулась вперед, но ее движению попытались помешать активисты "Свободы", перекрывшие улицу около здания Главного управления МВД в Киеве. Вскоре туда прибыла группа спортивных молодых людей с Европейской площади, которые набросились на националистов.

Во время потасовки от "спортсменов" пострадали корреспондентка "Пятого канала" Ольга Сницарчук и фотокорреспондент "Ъ" Владислав Содель: "Оля начала снимать это на телефон, я — на фотоаппарат. Увидев это, "спортсмены" набросились на нас. Когда я стал показывать фотографии избивавших сотруднику милиции, он просто отвернулся и ушел".

— Вы из какого спортивного клуба? — позже поинтересовался у нападавших корреспондент "Ъ".

— Мы тут сейчас не от клуба, нам сказали, что сегодня будет работа, поэтому мы пришли,— ответил один из них. После того как на площадь прибыли дополнительные силы "Беркута", молодые люди скрылись в парке за Михайловским собором. Милиционеры, хотя и вошли в парк, не предприняли никаких попыток их задержать.

Тем временем сотрудники "Беркута" попытались разогнать националистов, оставшихся на Большой Житомирской. Вскоре там появился вице-спикер парламента Руслан Кошулинский.

— Милиционеры, прекратите незаконные действия! — кричал Кошулинский, показывая свое удостоверение.— Я вице-спикер Рады, что вы делаете?! — выкрикивал он, когда милиция продолжала оттеснять его и активистов.

— Да мне пох...й, кто ты такой,— ответил Кошулинскому милиционер, руководивший действиями "Беркута".

Финальные формальности

Эти события состоялись после окончания еще одного мероприятия — митинга оппозиции в честь завершения акции "Вставай, Украина!". Его участники собирались на

Европейской площади с утра — первыми туда начали сходить группы иногородних, приехавшие в столицу ночными поездами и автобусами. В итоге митинг стал одним из наиболее массовых оппозиционных мероприятий последних лет. Количество участников в оппозиции оценили в 50 тыс. человек. В МВД насчитали всего 6,5 тыс.

Оппозиционные активисты прошли маршем до Софийской площади, где и состоялся итоговый митинг. Лидеры парламентских фракций УДАР, "Свобода" и "Батькивщина" — Виталий Кличко, Олег Тягныбок и Арсений Яценюк — вышли на сцену ближе к концу собрания. Самой краткой оказалась речь господина Кличко — политик то и дело сбивался, путая слова. Господин Тягныбок был наиболее экспрессивным и вызвал овации. Дольше всего выступал господин Яценюк.

— За один митинг сложно изменить преступный режим. Но вода камень точит, — заявил глава парламентской фракции "Батькивщина". — Так что мы сегодня не завершаем акцию протеста. Завершится она в день инаугурации нового президента.

Кроме того, он сообщил, что на День независимости (24 августа) и День свободы (22 ноября) оппозиция вновь планирует массовые митинги в Киеве:

— До августа мы, лидеры оппозиции, проедем еще одну половину Украины. И мы обязательно поедем в Донецк.

Тем временем активисты общественной организации "Спільна справа" установили на Софийской площади 16 палаток и заявили, что начинают бессрочную акцию с требованием освободить всех политических заключенных и провести досрочные выборы президента и парламента. "Если оппозиция может собрать больше 20 тыс. человек в центре столицы и после этого проводит беспомощный митинг, то это не оппозиция. Если они не хотят революции, то ее будут делать другие люди", — заявил глава "Спільной справа" Александр Данилюк. Однако палатки простояли всего пару часов: усилиями "Беркута" они были снесены, а господина Данилюка избили и забрали в милицию. Позже он был госпитализирован в больницу N17, где у него диагностировали закрытую черепно-мозговую травму и многочисленные повреждения мягких тканей. Вчера же стало известно, что МВД открыло производство по ст. 85 Административного кодекса ("нарушение порядка и организации проведения собраний, митингов, уличных походов и демонстраций"), а также по ст. 152 этого же кодекса ("нарушение государственных норм в сфере благоустройства").

Закончилась суббота акцией журналистов. 19 представителей СМИ вместе с несколькими народными депутатами от оппозиции явились в МВД, чтобы выразить протест по поводу нападения на Ольгу Сницарчук и Владислава Содея. Журналисты потребовали встречи с главой МВД Виталием Захарченко, но вместо него к ним вышел его заместитель Сергей Лекарь. Лекарь заявил, что по факту инцидента со Сницарчук открыто уголовное производство по ст. 125 Уголовного кодекса ("нанесение легких телесных повреждений"; максимальное наказание — исправительные работы сроком до года) и ст. 171 УК ("препятствование законной журналистской деятельности"; предусматривает ограничение свободы на срок до трех лет или арест на шесть месяцев). В отношении произошедшего с Владиславом Соделем милиция открыла производство по ст. 171 УК.

<http://www.kommersant.ua/doc/2192567>

Мустафа Джемилев призвал уволить Анатолия Могилева **Андрей Соболев, "Коммерсантъ" (Украина)**

Накануне на центральной площади Симферополя прошел траурный митинг, посвященный 69-й годовщине депортации крымских татар. По оценкам его участников, на митинг собралось до 35 тыс. человек. Как известно, депортация крымских татар была проведена 18-20 мая 1944 года по решению Государственного комитета обороны СССР. Официально эта акция обосновывалась тем, что часть крымских татар участвовала в военных формированиях, выступавших на стороне гитлеровской Германии.

Для обеспечения порядка ГУ МВД в Крыму стянуло в Симферополь до двух с половиной тысяч милиционеров и несколько единиц бронетехники. По оценкам милиции, в акции приняло участие не более 7 тыс. человек. Меры предосторожности объяснялись в том числе и возможными беспорядками, которые могли произойти из-за действий политических оппонентов главного организатора шествия — меджлиса крымско-татарского народа. В начале года противники меджлиса хотели организовать 18 мая собственное шествие, но в итоге отказались от своих планов.

На митинге глава крымского отделения партии "Свобода", народный депутат Эдуард Леонов заявил, что меджлис должен стать органом местного самоуправления, а крымско-татарский народ — получить необходимые квоты во всех органах власти. В ответ первый заместитель председателя меджлиса, депутат крымского парламента Рефат Чубаров ("Курултай-Рух") отметил, что крымские татары будут считать братьями всех, "кто поддерживает Крым как национальную автономию в составе Украины". Ранее, напомним, меджлис критиковал "Свободу" за радикальную риторику по отношению к нацменьшинствам.

Последним на трибуну вышел глава меджлиса Мустафа Джемилев. Он подверг власть критике за попытки расколоть народ с помощью "карманных" крымско-татарских организаций, за недостаточное финансирование обустройства депортированных (в этом году в бюджете на эти цели предусмотрено лишь 11 млн грн), за "этнические чистки" в структурах власти. Он призвал отправить в отставку главу правительства Крыма Анатолия Могилева: "Мы требуем от прокуратуры немедленного расследования его провокационной шовинистической деятельности!" В итоге митинг принял резолюцию с требованием отправить в отставку Анатолия Могилева "как должностное лицо, разжигающее в крымском обществе межнациональную вражду и политическое противостояние".

Далее Мустафа Джемилев сообщил, что уходит с поста главы меджлиса. В 2007, 2009 и 2012 годах крымско-татарский лидер уже пытался оставить свой пост, объясняя это усталостью, но Курултай не принимал отставку. На этот раз после окончательного избрания в середине июня нового состава Курултая господин Джемилев просто не будет баллотироваться на пост главы меджлиса.

"Мустафа! Мустафа!" — взорвалась площадь после того, как господин Джемилев закончил выступление.

Никто из руководителей автономии на митинг не пришел. Анатолий Могилев 16 мая отправился с двухдневным официальным визитом в Португалию, а год назад он в этот день взял больничный. Впрочем, глава меджлиса в апреле предостерегал господина Могилева от появления на митинге, говоря, что крымские татары могут закидать его гнилыми помидорами. Зная о подготовке резолюции, Анатолий Могилев прокомментировал ситуацию еще 15 мая: "Отдельные деятели понимают, что я знаю об экономической составляющей событий, которые происходили на протяжении 20 лет. За теми, кто был причастен к распределению денег, выделяемых для депортированных, довольно темный шлейф тянется. Мы все эти потоки выводим, так сказать, в чистую гавань, и это многим не нравится. Поэтому такой шум и ажиотаж". В ответ Мустафа Джемилев напомнил, что средства распределяются чиновниками, а не меджлисом, и пообещал подать на крымского премьера в суд.

<http://www.kommersant.ua/doc/2192583>

Законотворча зашморготворчість

Сергій Рахманін, «Дзеркало тижня. Україна»

Безневинний на вигляд законопроект — півтори сторінки, сім статей, десяток абзаців, складених із на позір звичайних канцеляризмів. Але, придивившись уважніше, бачиш деталі, здатні перетворити цей документ на безвідмовний інструмент розправи з опонентами.

Ідеться про урядовий проект закону про повторні вибори народних депутатів. Планувалося, що його схвалять минулої середи, причому представники Партії регіонів ще в понеділок стверджували: опозиціонери не опиратимуться законотворчій ініціативі Кабміну.

Нагадаємо, що восени минулого року ЦВК заявила про неможливість встановити результати парламентських виборів у п'яти одномандатних округах (№94, 132, 194, 197 і 223). Всупереч профільному закону, який такого не передбачав. Нагадаємо, що на це рішення в кабінеті голови ЦВК Шаповала дали згоду лідери трьох опозиційних сил. Відтак Рада не дорахувалася п'яти багнетів, а механізму дообрання народних обранців законодавство не містило. У травні Кабмін вирішив компенсувати цю прогалину й подав у парламент проект (згідно із заявою прес-служби) "закону одноразової дії", в якому було розписано процедуру повторних виборів. У тій-таки заяві зазначалося, що рішення про безпосереднє проведення виборів ЦВК прийме впродовж 15 днів після набрання законом чинності.

Однак близьке ознайомлення з урядовою ініціативою викликало безліч запитань.

По-перше, з'ясувалося, що влада пропонує провести вибори не в п'яти, а в семи мажоритарних округах. Це випливало з тексту пояснювальної записки, яка додавалася до законопроекту. Її підписав міністр юстиції Олександр Лавринович. Саме його вважають фактичним творцем власне документа (оскільки номінально суб'єктом законодавчої ініціативи є Кабінет міністрів, і проект завізований прем'єром).

Звідки взялися ще два округи? Все просто: 8 лютого нинішнього року Вищий адміністративний суд своєю постановою позбавив високого звання депутатів Олександра Домбровського та Павла Балогу, обраних в 11-му й 71-му округах. Рішення безпрецедентне, бо такий спосіб "відбирання" мандатів у Конституції не прописаний, і як це зробити, нікому не відомо. Домбровський і Балоба добровільно розлучатися з кріслами відмовилися, а Рада за дочасне припинення їхніх повноважень не голосувала. Група депутатів звернулася по роз'яснення в Конституційний суд і 24 квітня отримала надзвичайно цікаву відповідь. Однак про це — трохи згодом. Хай там як, а "позбавленці" формально залишаються депутатами, відвідують пленарні засідання, беруть участь у голосуванні й на офіційному сайті ВР у списку вибулих не значаться.

Таким чином, з'ясувалося, що влада вирішила "видушити" впертих із Ради з допомогою нових виборів у їхніх округах. Але на цьому несподіванки не скінчилися.

Бо, по-друге, виявилось, що прес-служба КМ трохи поквапилася назвати урядову ініціативу "законом одноразової дії". Чому? Сім мажоритарних округів згадано в пояснювальній записці, але в самому законопроекті йдеться про "деякі округи". Це по-перше. 15 днів із моменту набрання законом чинності, впродовж яких ЦВК має ухвалити рішення про проведення виборів, фігурують у заяві прес-служби. Але в тексті проекту інше формулювання — "Рішення про проведення повторних виборів депутатів приймає Центральна виборча комісія". Це по-друге. Що з цього випливає? Що йдеться про закон не одноразового, а багаторазового використання. Що депутатам запропонували освятити не так механізм дообрання депутатського корпусу, як інструмент його майбутньої зачистки. Схема, апробована ВАСУ в лютому на Балозі та Домбровському, може бути застосована неодноразово.

Якщо досі приведення депутата до присяги було гарантією недоторканності його мандата, то віднедавна непорушність цього правила, прописаного в ст. 81 Конституції, поставлена під сумнів.

Пояснимо. В "історичному" рішенні ВАСУ є потішний пасаж — "Статус і повноваження народного депутата — похідні від законності обрання особи народним депутатом. Аналіз законодавчих норм дає підстави вважати, що особа може бути визнана позбавленою статусу і повноважень народного депутата України за умови визнання нелегітимним одного з етапів виборчого процесу, зокрема у разі визнання недостовірними даних, занесених у протокол ЦВК про результати виборів, і, як наслідок, неправомірним визнання особи обраною народним депутатом".

Перекладемо цитату загальнолюдською мовою. Досі результати виборів не могли ревізуватися, якщо терміни їх оскарження спливали. А ВАСУ дозволив робити це в будь-який момент. Всупереч профільному закону. Досі депутата могли дочасно позбавити мандата, тільки коли він:

— добровільно складав повноваження;

- помирав або пропадав безвісти;
- визнавався недієздатним;
- відмовлявся від громадянства або залишав Батьківщину;
- виявлявся фігурантом обвинувального вироку.

А ВАСУ самочинно розширив цей список: із лютото припиняти повноваження народного обранця можна й на підставі постанови Вищого адміністративного суду. Всупереч Конституції.

Представники ВАСУ (невідомо, на якій підставі) перебрали на себе повноваження і законодавця, і тлумача Конституції. І всі це проковтнули. Вкупі зі стражем Основного закону — Конституційним судом.

Ми вже згадували постанову КС від 24 квітня. Настав час її зачитувати. Отже, група нардепів попросила стражів конституційності розтлумачити положення статей 76, 79, 81, 124 і 129 КУ, щоб зрозуміти: чи має вважатися депутатом особа (обрана відповідно до закону й приведена до присяги відповідно до Конституції), легітимність перемоги якої на парламентських виборах пізніше поставлена під сумнів судом? Постанова КС виявилася не менш оригінальною, ніж постанова ВАСУ. Насамперед судді поставили депутатів на місце, пояснивши, що вони тлумачі Конституції, а не судових рішень. А потім легко фактично узаконили протизаконну нормотворчість колег із Вищого адміністративного, оголосивши: "Положення статті 81 Конституції України поширюються виключно на особу, яка обрана народним депутатом у легітимний спосіб (тут і далі виділено автором. — Прим. ред.), зокрема внаслідок волевиявлення виборців і достовірно встановлених результатів виборів до Верховної Ради України у відповідному виборчому окрузі. Згідно з частиною п'ятою статті 124 Конституції України судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України"

Перекладемо. Якщо через півроку, рік, два, три ВАСУ вирішить, що якогось депутата-мажоритарника було обрано нелегітимно, а результати виборів у його окрузі встановлено недостовірно, то суд має право такого нардепа позбавити мандата. І це рішення носитиме імперативний характер.

Чи треба казати, що, спираючись на два процитованих нами рішення, влада може у будь-який момент позбавити мандата будь-якого неугодного депутата, обраного в одномандатному окрузі. Залишалося тільки придумати, як саме видворити "позбавленця" з Ради. Урядовий законопроект був покликаний стати останнім пазлом у цій мозаїці. На його підставі можна будь-коли провести вибори в будь-якому окрузі. Оскільки ж двох депутатів в одній "мажоритарці" бути не може, то повноваження нардепа, якому ВАСУ перед тим виніс вирок, мають бути припинені Радою доточно. Сьогодні — на Поділлі і в Закарпатті, де було обрано Домбровського та Балого. Далі — скрізь.

Відсутність у Банкової стабільної більшості стимулює винахідливість президентських юристів. Чим більше зашморгів опиниться в арсеналі режиму, тим легше буде йому давати раду як діючим опонентам, так і потенційним норовливцям. Янукович небезпідставно зараховує членів неформальних груп Ахметова та Льовочкіна—Фірташа до розряду ймовірних дезертирів. Наявність безвідмовного автомата позбавлення ілюзій та мандатів, на думку Віктора Федоровича, має надійно зцементувати лави його прибічників. У фракції ПР задум вождя, схоже, розкусили. Можливо, тому регіонали не дуже палко обстоювали урядовий закон. Кожен розумів: сьогодні "під роздачу" потрапить "чужий" мажоритарник, а завтра, коли щось станеться, — "свій".

Утім, чому тільки мажоритарник? Що заважає ВАСУ, окриленому схваленням колег із КС, піти далі й поставити під сумнів легітимність перемоги не однієї конкретної особи, а всієї партії? А можливо, й не однієї. Ви дуже здивуєтеся, якщо таке станеться?

У проекті закону про повторні вибори є ще дві прикметні деталі. По-перше, ухвалювати рішення про проведення повторних виборів має ЦВК, а не ВР. По-друге, кошти на проведення таких виборів мають виділятися з резервного фонду в порядку, визначеному Кабміном. Досі це робила Рада прийняттям відповідного закону. Висновок: парламентаріїв усувають із процесу

формування свого ж центрального органу. Рулити доручають виконавчій владі. В ручному режимі.

Найбільш зворушливе – що влада пояснювала необхідність ухвалення такого закону вимогами ЄС. І знову лукавила. Оскільки Захід пропонував усунути недоробки в чинному виборчому законі, а не приймати паралельний. До речі, відповідний законопроект представник "Батьківщини" Руслан Князевич вніс 22 квітня. А ще Європа рекомендувала спочатку виправити помилки й тільки потім проводити вибори. Не навпаки.

Опозиція розставлені владою пастки вчасно побачила. Під її тиском спікер Рибак 15 травня оголосив, що вирішення питання відкладається на тиждень. Але наступного дня з'ясувалося, що він, можливо, покцапився. Заступник міністра закордонних справ України Андрій Олефіров на міжнародній конференції в українській столиці заявив: "У разі позитивного висновку Венеціанської комісії та прийняття Верховною Радою закон дозволить провести повторні вибори в тих одномандатних округах, де вони були визнані такими, що не відбулися". На тому ж заході глава представництва ЄС в Україні Ян Томбинський пообіцяв, що Венеціанська комісія оприлюднить свої висновки приблизно в червні.

Чи встигне влада вигадати щось новеньке?

<http://gazeta.dt.ua/internal/zakonotvorcha-zashmorgotvorchist-.html>

Доля ГТС: прокачка через Раду

Алла Єрьоменко, «Дзеркало тижня. Україна»

Близько 40 млрд грн заборгованості — майже непідйомна сума в нинішній ситуації. Навіть для однієї з найбільших компаній України. Якщо вона й упорається з виплатами за відсотками, все одно знадобиться щонайменше мільярд на обслуговування боргу (його тіла, як висловлюються фінансисти). Взяти їх ніде, жодні ОВДП уже не рятують. Відповідно, всі фінансові проблеми НАК "Нафтогаз України" Кабінет міністрів як засновник і власник цієї компанії перенесе на громадян. Більше ні на кого. І бюджетна дірка автоматично збільшиться на таку ж суму.

Щоб залатати дірку, Кабмін, очевидно, не знайшов нічого ліпшого, як... продати українську газотранспортну систему (ГТС). Або спробувати здати її в оренду.

Можна продати ГТС або здати в оренду, якщо є попит. Якщо немає особливого попиту, але є особливе бажання, швидше за все, здадуть. Попри будь-які аргументи.

Кому винен — усім пробачаю?..

НАК "Нафтогаз України" як компанія — з моменту створення у 1998 р. Ігорем Бакаєм на бажання Леоніда Кучми та за зразком російського "Газпрому" — так і не стала національним надбанням. Хоча за визначенням повинна була. Але вона завжди була "годовницею" влади — перед виборами й на них. Завжди. Але останні три роки все і всіх "попередників" затьмарили.

Ще ніколи "Нафтогаз" не був таким безпорадно-безправним. Не перед народом України (хто ж нас питає?!). Іноземним партнерам дохідливо пояснили, хто в домі хазяїн, тим більше в останні три роки. Пояснювали в Києві, Брюсселі, Москві, Берліні, Відні й Стокгольмі. Схоже, українським чиновникам не дуже повірили.

І після всього цього від тих же іноземців (європейців) очікують кредитів, наприклад, на модернізацію української ГТС?! Ну й ну!

Якраз вчасно, 26 квітня, у парламенті зареєстрували законопроект, що відкриває всі шляхи для приватизації і/або оренди ГТС. Проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України з метою реформування Національної акціонерної компанії "Нафтогаз України" №2937 від 26 квітня 2013 р. навіть у назві не містить слів "приватизація" або "оренда", але суть від цього не змінюється. Хоча насправді відбувається певна підміна понять. І про це, зокрема, Сергій Лямець написав на "Українській правді" 26 квітня.

Формально до української влади (а точніше, до Кабміну) навіть не причепитися: ну хотіли ж європейці рівних правил?! Так, тільки вони казали про рівне право доступу до ГТС і

ПСТ, про рівну конкуренцію не тільки на ринку газу, а й на енергетичному ринку загалом. А їм у відповідь — у законопроекті №2937 — "здійснюється за рішенням Кабінету міністрів України". А що та як здійснюватиметься за рішенням уряду, про це жодного слова. Хіба що про можливість приватизації магістральних газопроводів.

Саме це (приватизація або принаймні оренда років приблизно на десять як мінімум) найбільше цікавило російський "Газпром".

Європейці ж чітко кажуть: мовляв, ви самі визначтеся, в якому напрямі розвиватися та розвивати свою ГТС.

3 травня в Брюсселі в присутності представників найвідоміших газових, нафтових і взагалі енергетичних компаній Єврокомісар Гюнтер Оттінгер підтвердив намір Єврокомісії та ЄС підтримати Україну в її європейських і реверсних напрямках. Підтримати, попри досить агресивну політику "Газпрому" стосовно України. Чого тільки варте перекидання максимальних транзитних потоків газу на "Північний потік". Саме тому через українську ГТС транзит російського газу було скорочено на середину травня до мінімуму. І зовсім не через сезонне падіння попиту на газ у Європі...

Чи варто поспішати?

Якщо бізнес-проект стає проблемним для його власників, у найкращому разі такий бізнес продають. Дорого, якщо встигнуть. Тим більше якщо це бізнес держави. Питання тільки в тому, хто одержить дивіденди. У найгіршому разі такий бізнес відходить іншим власникам. Недорого. Адже бізнесмени давно навчилися "бачити різницю", тобто розуміти, що "очищене від боргів" підприємство принесе їм дохід. За грамотного підходу.

Керівник енергопроектів Центру "НОМОС" Михайло Гончар із приводу "приватизаційних" планів Кабміну висловився досить категорично. Він нагадав, що газотранспортна система України — це критично важлива інфраструктура, яка забезпечує функціональність і життєдіяльність енергетичного комплексу та економічного організму країни в цілому, має важливе значення для національної безпеки. Для України це є більш значущим, аніж для будь-кого з наших сусідів, через аномально високу питому газомісткість ВВП. Наприклад, вона втричі вища порівняно з Угорщиною, в 4,3 разу — зі Словаччиною, майже вдвітьє — з Польщею. Навіть у сусідній Білорусі, де частка газу в загальному енергобалансі так само аномально висока, питома газомісткість економіки на 16% нижча, ніж у нас. Тому Україна має бути надзвичайно обережною в питанні зміни усталеного статусу ГТС, яка по суті є універсальним ключем доступу до основних промислових активів українських ФПГ.

Обов'язок держави — забезпечити ефективність функціонування інфраструктури, якою прямо чи опосередковано користуються всі. Відчужувати інфраструктуру означає деформувати відносини в газовитратній економіці, штучно створюючи преференції на чийсь користь, а когось дискримінуючи. Неважливо, на чий користь може бути відчужено ГТС — "Газпрому", родинного синдикату "Батько й сини" чи їх симбіозу, зрештою це призведе до тектонічних зсувів в економіці, а згодом і в політиці.

Якщо приватизувати, то цивілізовано

Нікого вже не дивує той факт, що за нинішньої демагогічної за духом і клептократичної за глибинною суттю влади із кількох можливих рішень вибирається, як правило, найгірше з найгірших з погляду національних інтересів. Важливим є досвід інших країн. Усе ж таки варто звернути увагу на деякі приклади, що кидаються в очі, але влада намагається їх не помічати.

Приклад перший. Сусідня Словаччина так само, як і Україна, переймається проблемою скорочення транзитних обсягів (у нас одні й ті ж транзитні труби) і так само хоче домогтися в черговий раз перегляду ціни на газ від "Газпрому". Проте нікому з вищого політичного керівництва цієї однієї з найбільш проросійськи орієнтованих країн ЄС чомусь не спало на думку пропонувати передачу магістральних газопроводів національного оператора Eustream "Газпрому" в обмін на транзитні обсяги та знижку в ціні на газ. Хоча ситуація у Словаччині минулого 2012 р. була унікально сприятливою саме для такого гешефту. Адже західні інвестори словацької газової компанії SPP (одночасно вони ж і в Eustream) виходили тоді зі складу акціонерів. Таким чином, теоретично виникала дуже спокуслива можливість передати 49%

акцій E.ON Ruhrgas та GdF Suez російському "Газпрому" або ж підконтрольній йому структурі європейського походження (щоб не дражнити Єврокомісію). Однак цього не сталося. Ба більше, на державному рівні такого ніхто не пропонував, хоча відповідні дискусії велися. Проте Словаччина є державою, що керується категоріями національних інтересів, національної безпеки і не бажає перетворюватися на васала російського "газового царя" задля дешевого газу, який, як і сир, буває хіба що в мишоловці.

Приклад другий. Польща має 50% в газопроводі Ямал—Європа. Чим не привід для гендля? Чи не варто було б передати свою половину "Газпрому" задля отримання знижки в ціні на газ? Росіяни були б у захваті. Але Польща так не зробила. Уряд країни, спираючись на підтримку Єврокомісії, стимулював національну нафтогазову компанію PGNiG звертатися до міжнародної арбітражної інстанції та домагатися свого. І це польській стороні вдалося. Більш того, "Газпром" погодився переглянути ціну, не чекаючи розгляду справи в Стокгольмському арбітражі. Не дозволили "Газпрому" діяти "з чорного ходу" і в питанні байпасного щодо України проекту Ямал—Європа-2. Спроба протягнути рішення у такий спосіб, задіявши певні залаштункові механізми, призвела до того, що відповідальний міністр і керівник держкомпанії швидко позбулися своїх посад.

Приклад третій. Країни Балтії на початку минулого десятиліття приватизували значні пакети акцій національних газових компаній, залучивши європейських і російських акціонерів — німецьку E.ON Ruhrgas, фінську Fortum та російські "Газпром" з "Ітерою".

№17_17

Жодна з країн Балтії, залучивши росіян і лояльних до них "правильних" німців з E.ON Ruhrgas, не побудувала "газового раю". Якщо порівняти ціни, за якими "Газпром" реалізує природний газ у ці країни, то вони, за даними EEGAS (США), не надто відрізняються від українських і є вищими, ніж для Німеччини. А скільки на початку 2000-х було сподівань у країнах Балтії на лояльну цінову політику "Газпрому" у разі його залучення до складу акціонерів.

Тож розраховувати на те, що, передавши ГТС в оренду "Газпрому" (або консорціуму за участі "Газпрому") чи приватизувавши її, вдасться отримати дешевий газ назавжди, як мінімум, наївно. Особливо на тлі харківських домовленостей. Приклад Білорусі тут зовсім не показовий, а якщо на нього і зважати, то потрібно брати до уваги той факт, що президент Лукашенко після здачі білоруської ГТС змушений гарячково думати над тим, що він віддаватиме росіянам після 2014 р., коли закінчиться термін дії знижки в ціні газу. Тоді як Москва уже почала підвищувати градус політичної температури у відносинах з Мінськом, заздалегідь готуючи середовище для капітуляції Бацьки — цього разу остаточної й безумовної. Що стосується України, то можна бути впевненим, що росіяни не відійдуть від своєї традиційної дипломатії у стилі "розвода и кидка" стосовно нинішнього українського керівництва, до якого не приховують зневажливого ставлення.

Оптимальним варіантом для України було б збереження державного статус-кво ГТС з одночасним реформуванням "Нафтогазу" за європейським взірцем і створенням повноцінного незалежного транспортного оператора на базі "Укртрансгазу", приєднання до європейської платформи GATRAC (Gas Transport Cooperation). Можливий й інший варіант, якщо вже йдеться про східноєвропейський газовий хаб. Та насамперед важливо дочекатися рекомендацій Ernst&Young, який отримав завдання від НАКУ і

10 млн дол. на його виконання. Метою роботи є розробка найоптимальніших варіантів реструктуризації НАК "Нафтогаз України" у рамках виконання програми реформування газового сектора з напрацюванням проектів правових актів, необхідних для правового врегулювання вимог II Газової директиви ЄС. Це потрібно зробити протягом 2013 р. До того ж і Європейська комісія збирається допомогти Міністерству енергетики та вугільної промисловості і НАК "Нафтогаз України" реформувати нафтогазовий сектор у рамках спеціального проекту сприяння Україні у виконанні її зобов'язань згідно з Протоколом про приєднання до Енергетичного співтовариства. Куди раптом так поспішає керівництво України?

Поспіх, з яким починають робити речі, що не мають стосунку до реального реформування нафтогазового сектора, свідчать про безсистемність і хаотичність рішень, що приймаються, а також паніку, яка дедалі більше охоплює межигірських клептократів. Тому парламенту не варто було б поспішати з розглядом сумнівного законопроекту. Слід було б його завернути, щоб привести у відповідність із реальними, а не інтерпретованими урядовцями зобов'язаннями України в рамках членства в Енергетичному співтоваристві. Бо не відбудеться ніякого східноєвропейського газового хабу — "Газпрому" він не потрібен.

Чи потрібна Україні оренда ГТС? На цю тему DT.UA розмовляло, зокрема, з аудитором Людмилою Симоною.

Отже, 26 квітня у Верховній Раді було зареєстровано внесений Кабінетом міністрів законопроект №2937, зміст якого зводиться, якщо називати речі своїми іменами, до можливої приватизації газотранспортної системи України шляхом передачі її в оренду.

Із тексту законопроекту неясно, хто орендуватиме ГТС, про це можна тільки здогадуватися. Але, скоріш за все, буде створено СП шляхом підписання міжнародного договору між Росією й Україною.

Тому хотілося б розібратися в економіці та правовому аспекті питання.

Тож що пропонує Кабмін? А пропонується внести зміни в Господарський кодекс і шість законів України, виключивши зі складу майна, яке не підлягає приватизації, активи ГТС і сховищ газу, і дати Кабміну право приймати рішення щодо того, як здійснюватиметься приватизація цих активів.

Викликає деяке здивування пояснювальна записка до пропонованого законопроекту, в якій говориться, що громадське обговорення не потрібне. Цікаво, а хто вирішує, чи слід проводити громадське обговорення при внесенні змін до таких базових законів, як Господарський кодекс чи Закон "Про приватизацію державного майна"? Коли ж іще треба знати думку громадськості, як не при внесенні змін до БАЗОВИХ економічних законів? А найдивніше — чому Рада передає свої повноваження (відповідно до пункту 36 статті 85 Конституції України винятковими повноваженнями Ради є "затвердження переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації") Кабінету міністрів?

Дивно, що замість внесення змін до списку майна, яке не підлягає приватизації, слово "заборонено" стосовно майна магістральних трубопроводів і сховищ газу, що не підлягає приватизації, замінюється словами "здійснюється за рішенням Кабінету міністрів".

Нібито депутатам запропоновано проголосувати малюсінькі зміни до деяких незначних, на перший погляд, пунктів. Але при цьому зі списку об'єктів, які не підлягають приватизації, виводиться (без зміни списку) найбільший актив України — газотранспортна система. Тобто в списку це майно начебто залишиться, але насправді воно звідти зникне. Прекрасно придумано!

Ба більше, нагадаємо читачам, необізнаним у юридичних казусах, про те, що НАК "Нафтогаз України" всього лише користується активами ГТС і сховищами. Користується вона цим майном відповідно до договору з Фондом держмайна України від 1998 р. під назвою "Про використання майна, що не підлягає приватизації". Відповідно до цього договору "Нафтогаз" має управляти активами з транспортування та зберігання газу, здійснювати їхній ремонт, підтримуючи їх у хорошому технічному стані, а також (!) перераховувати 50% прибутку від цієї експлуатації до бюджету України. Як відомо з аудиторських звітів, ці суми ніколи не перераховувалися до бюджету, але ж це не означає, що в майбутньому, при передачі іншій юридичній особі, їх не треба буде перераховувати до бюджету!

Договір із НАКом був підписаний на рік й автоматично продовжується щороку, якщо жодна зі сторін не надішле повідомлення про його розірвання. Тобто ФДМ може в будь-який момент розірвати цей договір, а Кабінет міністрів після прийняття описаних вище змін до шести законів і Господарського кодексу може з такою же легкістю передати "трубу" і сховища в оренду, консорціум, продати або навіть подарувати, залишивши НАК "Нафтогаз України" численні борги, гарантовані державою Україна, зобов'язання з оплати праці працівників, інші зобов'язання, пов'язані з експлуатацією ГТС. І при цьому можна не виконувати вимог інших

законів про конкурентні способи приватизації, бо міжнародним договором ситуацію буде виведено з-під вимог законодавства України... Витончена маніпуляція!

У читачів може скластися враження, що автори статті категорично проти будь-якої приватизації ГТС і підземних сховищ газу. Отож хочемо пояснити, що питання не в тому, чи треба здавати ПСГ і всю ГТС в оренду, питання лежить скоріше в сфері того, як їх здавати в оренду, на яких умовах, за якою ціною, у якому процесі? Нам хотілося б, щоб цей процес був прозорим і зрозумілим кожному і щоб рішення стало результатом широкого обговорення власником цього майна — народом України.

Насамперед усім хотілося б довідатися про результати оцінки українських ГТС і сховищ, проведеної у 2012 р. на замовлення "Нафтогазу" компанією, яку відібрали на тендері. Цих результатів досі не оприлюднено! Чому? Адже діяльність НАКу здійснюється на активах, які перебувають у державній власності.

Те саме можна сказати й про НАК — вона теж належить усім громадянам України, отже, не має права приховувати від нас будь-яку інформацію про свої активи або про свою господарську діяльність, оскільки за неї розплачуємося всі ми. А може, ця оцінка просто не влаштовує керівництво НАКу чи інших "великих начальників"? У цьому разі слід просто розстатися з такими найманими менеджерами та запросити інших, які не придумуватимуть таємниць там, де їх не має бути.

Чому така важлива ця оцінка? Тому що відповідно до Закону "Про оренду державного та комунального майна" розмір орендної плати становить 10% від ринкової вартості цього майна. При цьому істотними умовами договору оренди є:

- об'єкт оренди (склад і вартість майна з урахуванням її індексації);
- строк, на який укладається договір оренди;
- орендна плата з урахуванням її індексації;
- порядок використання амортизаційних відрахувань;
- відновлення орендованого майна та умови його повернення;
- виконання зобов'язань;
- забезпечення виконання зобов'язань — неустойка (штраф, пеня), поручительство, завдаток, гарантія тощо;
- порядок здійснення орендодавцем контролю над станом об'єкта оренди;
- відповідальність сторін;
- страхування орендарем узятим ним в оренду майна;
- обов'язки сторін із забезпечення пожежної безпеки орендованого майна.

Договором оренди можуть встановлюватися й інші умови, але нам довідатися хоча б про ці!

Якщо ми розумітимемо, які ці істотні умови, розумітимемо, що вони прописані в інтересах народу України, то чому б нам не підтримати укладення ТАКОГО договору оренди?

Щоправда, знову-таки, Кабінет міністрів своїми пропозиціями намагається вивести ситуацію з-під дії законодавства України, посилаючись на пріоритет неіснуючого міжнародного договору. Особливо дивує міжнародний договір щодо суб'єкта господарювання, хоча Законом України "Про міжнародні договори України" передбачено можливість передачі майна за міжнародним договором із подальшою його ратифікацією Радою. Але тоді виникає запитання: цей суб'єкт буде резидентом України? Якщо так, то ніякого міжнародного договору не потрібно, треба створювати звичайне спільне підприємство. А якщо цей суб'єкт не буде резидентом України, то в який спосіб нерезидент вестиме господарську діяльність на території України? Це взагалі нонсенс! Дуже хочеться почути пояснення від ініціатора — Кабінету міністрів України.

Було б логічним у ланцюжок запропонованих до зміни законів внести також і проект того самого міжнародного договору, яким визначатимуться умови використання ГТС і сховищ новою юридичною особою. Для того, щоб той самий народ України, який володіє всім

державним майном, знав і розумів, на яких умовах Кабмін збирається віддавати газотранспортну систему та сховища. І щоб громадське обговорення, яке вже розпочалося, попри те, що, на думку чиновників Кабміну, у ньому немає потреби, не було ними зігнороване.

І все-таки: якщо буде підписуватися міжнародний договір і майно віддадуть без будь-якої конкуренції та без процедур, передбачених чинним законодавством, які умови могли б бути прийнятними при передачі "труби" і сховищ в оренду у тому разі, якщо орендна плата не встановлюватиметься на основі ринкової вартості цих активів?

Насамперед усі розуміють, що має бути компенсація тих втрат, які виникнуть у зв'язку з передачею. До таких втрат слід віднести дохід від прокачування газу через територію України за вирахуванням витрат на прокачування. Звичайно, цей дохід багато в чому залежить від обсягів прокачування, що, у свою чергу, залежить від рішення "Газпрому" прокачувати газ через нашу ГТС і зберігати його в наших сховищах. Так, якщо не прокачуватимуть, то й доходів не буде. Але ж і витрати на прокачування через українську ГТС набагато нижчі, ніж іншими шляхами, і всі це розуміють. Отже, доходи від прокачування через нашу територію ми точно маємо одержати. Який розмір цих доходів?

Якщо подивитися публічну звітність НАКу, викладену в аудиторському звіті за 2011 р. (на жаль, звіту за 2012 р. немає на сайті НАКу), то можна побачити, що "Укртрансгаз" упродовж 2011 р. прокачав 157,9 млрд кубометрів газу через свої магістральні трубопроводи (у 2010-му — 150 млрд кубометрів), з яких приблизно 66% було перекачано до західного кордону, що становить 104,2 млрд кубометрів. Це на 5,2% менше, ніж величина, використана мною при розрахунках ринкової вартості ГТС дохідним підходом, однак це несуттєво менше. Цей розрахунок показав, що при прокачуванні 110 млрд кубометрів на рік чистий дохід становитиме 4,087 млрд дол. на рік. Коригуючи цю цифру на 5,2%, одержуємо 3,874 млрд. І це тільки за магістральні трубопроводи!

Слід зазначити, що можна встановити плаваючу суму доходів від прокачування — на основі формули, залежно від ринкового тарифу та обсягу прокачування, але ці параметри мають бути обов'язково прописані у відповідному міжнародному договорі або в договорі про створення СП.

Можливо, потрібно аналогічно до договору з ФДМ про використання майна, яке не підлягає приватизації, встановити розмір сум, що перераховуються до бюджету, у відсотковому відношенні від доходів, пов'язаних із прокачуванням? Але тоді потрібно проаналізувати доцільність доходів: не можна приймати доходи старим "радянським" способом — "від досягнутого", але це — тема іншої статті.

Далі. Питання про сховища має вирішуватися аналогічно, з урахуванням того, що в нас є 12 сховищ обсягом 31 млрд кубометрів газу, з урахуванням заповнення цих сховищ і потреб у цих потужностях. Може, не всі сховища слід передавати в оренду? Може, як хороший господар, собі залишити трішки "про всяк випадок", особливо зважаючи на той факт, що Росія відмовляється останнім часом зберігати газ у цих сховищах. Може, здати їх в оренду європейським операторам, яких турбує можливість постачання своїх споживачів у пікові зимові періоди?

А що ж до поставки газу споживачам в Україні (різниця між загальним обсягом і обсягами поставки до західного кордону становить 53,7 млрд кубометрів — половину від того, що прокачується в Європу), то тут треба проаналізувати, що нам вигідніше: залишити ці активи НАК "Нафтогаз України" чи домовлятися про тарифи на транспортування локальними трубопроводами заздалегідь? Як у тій приповідці: домовлятися потрібно на березі. Хоча, враховуючи, що Росію найбільше хвилює транзит, я проконсультувалася б із технарями про можливість "поділу" системи на магістральну та локальну частини. І не забула б усе ж таки залишити Україні можливість реверсу: завжди має існувати альтернатива! Може, не всі магістральні віддавати? Адже їх чотири — чи потрібні вони всі для транзиту з Росії до Європи?

Обов'язково мають бути прописані гарантії інвестицій у модернізацію ГТС і сховищ, інакше ними покористуються й повернуть нам мотлох, який втратив будь-яку цінність. І ці інвестиційні умови повинні підлягати перевірці та виконанню в такий спосіб, щоб у разі їх

невиконання можна було розірвати цей міжнародний договір. І тут знову потрібні вже існуючі закони та їх дотримання, що захистило б інтереси народу як власника ГТС.

Те саме стосується й умов для співробітників НАКу, які працюють в "Укртрансгазі", — їх права мають бути надійно захищені. І що більше ми про це думаємо та пишемо, то більше розуміємо, що міжнародний договір, який не вписаний у правове поле України, не зможе захистити наш найцінніший актив. Тому вважаємо, що передача ГТС і сховищ в оренду має здійснюватися відповідно до законодавства України, і жодний міжнародний договір тут просто не потрібен: чому б Кабінету міністрів не діяти відповідно до чинних законів?

Тому що російському "Газпрому" це поперек горла? І тому що "Газпрому" начебто не доведеться віддавати борг? Пам'ятаєте, де завжди є безплатний сир?..

http://gazeta.dt.ua/energy_market/dolya-gts-prokachka-cherez-radu-.html

Інтернет-ЗМІ

На этой неделе ВР планирует рассмотреть импичмент президента и перевыборы *Обозреватель*

Проектом расписания пленарных заседаний Верховной Рады Украины на текущую неделю предусмотрено рассмотрение проекта закона о порядке импичмента Президента Украины. Кроме того, в повестку дня планируется включить законопроект о повторных выборах народных депутатов седьмого созыва в ряде одномандатных округов, передает УНИАН.

Также в повестку дня планируется включить проект закона о внесении изменений в некоторые законодательные акты с целью реформирования НАК "Нафтогаз Украины".

Для включения в повестку дня предусмотрен законопроект о внесении дополнений в Уголовный кодекс Украины об особенностях исчисления сроков давности за преступления, совершенные некоторыми лицами, уполномоченными на выполнение функций государства.

На этой неделе депутаты могут рассмотреть законопроект о внесении изменений в Закон "О столице Украины — городе-герое Киев" (об объединении должностей председателя КГГА и Киевсовета) и законопроект об отмене необоснованных льгот и привилегий для лиц, уполномоченных на выполнение функций государства

Кроме того, планируется рассмотреть законопроекты о внесении изменений в Налоговый и Таможенный кодексы в связи с проведением административной реформы.

Предусмотрено также рассмотрение законопроекта о внесении изменений в Закон "Об исполнении решений и применении практики Европейского суда по правам человека".

На пятницу, 24 мая, предусмотрен отчет об исполнении Закона "О государственном бюджете Украины на 2012 год", а также отчет Временной следственной комиссии по вопросам расследования фактов пересмотра волеизъявления украинского народа на парламентских выборах 2012 года.

<http://obozrevatel.com/politics/70593-na-etoy-nedele-vr-planiruet-rassmotret-impichment-prezidenta-i-perevyiboryi.htm>

Олесь Доній: «Спільний рейтинг Яценюка і Тягнибока нижче, ніж у одного Кличка» *Главком*

Олесь Доній в цьому парламенті — один з представників не дуже численної групи позафракційних, яка, щоправда, потрохи поповнюється «тушками» з «Батьківщини». З лідерами останньої в Донія давно зіпсовані стосунки — на окрузі в Івано-Франківську він конкурував якраз з висуванцем від цієї політичної сили. За що отримав тоді від нинішнього голови фракції «Батьківщини» Арсенія Яценюка тавро зрадника, а від голови Івано-Франківського штабу Об'єднаної опозиції Дмитра Шлемка — прізвисько «вовка-сіроманця». Тим не менш, Донію

вдалося виграти округ. Та образ він не забув, тому зараз не приховує своєї антипатії до Яценюка. Натомість розсипається в компліментах на адресу Кличка та «Удару», допускаючи можливість свого входження у цю фракцію. Доній вважає Кличка саме тим, хто, на відміну від інших опозиційних лідерів, реально здатний опонувати Януковичу на президентських виборах.

Ваше прізвище називали в числі тих, хто може увійти в групу позафракційних, яка буде формуватися ближче до осені. Чи є в вас такі плани?

Я і так входжу в кілька груп і навіть сам одну зініціював – «За українську мову». Звісно, діючий регламент щодо позафракційних є несправедливим, хоча Конституція не дає підстав ділити депутатів на білих і чорних. Тому щоб підсилити вагу до рівня інших депутатів, не бачу проблеми в якомусь додатковому об'єднанні. Але якщо говорити не про технологічний, а про політичний аспект, то, якщо ви помітили, мої голосування ще більш радикальні, ніж у представників опозиційних фракцій. І змінювати свою політичну позицію я наміру не маю.

Взагалі, чи реально об'єднати позафракційних в єдину групу-фракцію, яку очолить хтось з тих, чий прізвища на слуху – Порошенко, Єремеев, Балоба?..

Я бачу в цьому сенс тільки з технологічної точки зору, щоб мати ті ж права, що й інші депутати. А по голосуванням, ви ж бачите, позафракційні діляться практично навпіл. Сумістити ці дві політичні позиції в одну нереалістично, бо хтось вважає, що з нинішньою владою можна співпрацювати, а хтось відверто не боїться її опонувати.

Кажуть, що вам допомагав під час кампанії Петро Порошенко. У вас з ним добрі відносини, наскільки я розумію. Ви навіть одне з подань «Удару» підписали удох.

З «Ударом» в мене найбільш добрі стосунки, відповідно вони можуть сподіватися на мій голос зокрема до своїх подань. А так як Порошенко сидить поруч, підписав і він, і, наскільки я розумію, це не суперечить його політичній позиції. Слід віддати Порошенку належне – він зараз один з небагатьох, чий фонд підтримує акції культурного характеру, якими я займаюся дві третини свого часу. Наприклад, мій і Юрка Покальчука фестиваль «Київська барикада» ішов за підтримки цього фонду, потім ми організували підписку вже 140 шкіл на «Нешнл джеографік». Тобто це ініціативи на підтримку української мови та культури.

То чи допомагав вам Порошенко під час кампанії? Просто спочатку ви казали, що у вас нема грошей на вибори, а потім вони з'явилися.

В окрузі на Івано-Франківщині в десять разів дешевше провести вибори, аніж в Києві, але кошти все одно були потрібні. Тому ми оголосили їх збір по всій Україні, залучили тисячі волонтерів з усієї країни, а без співпраці з Порошенком нас навряд чи так підтримував би 5 канал.

Чи можна вважати Порошенка опозиціонером, що особливо важливо в контексті київських виборів?

Він – один з небагатьох, хто залишився зацікавленим в підтримці літературних і музичних акцій. На жаль, більшість середнього бізнесу який раніше їх підтримував, розтрошений за часів цієї влади.

Середній бізнес розтрошений, а Порошенко фактично відкрито фінансує опозицію і йому за це нічого немає. Вам це не здається дивним?

Це все ж питання до нього.

Щодо «Удару», то ви, здається, збиралися вступати до цієї фракції.

Стиль моїх висловлювань завжди був такий, що я розглядаю таку можливість.

Так а що вам заважає, якщо ви кажете, що це ваші однодумці?

Для цього повинна бути готовність не стільки моя, скільки суспільства. Нагадаю, що на виборах мені допомагали сотні людей – відомих політв'язнів, літераторів, музикантів, які добровільно приїжджали і агітували за мене.

Тобто вам треба узгодити подальші дії з ними?

Я давно знайомий з Павлом Розенком, Іриною Геращенко, Марією Матіос, Віктором Пинзеником і бачив конкретні кроки Кличка і «Удару» на підтримку української мови. Тепер потрібно, щоб люди, які підтримували мене, це так само побачили. За цей час Кличко з другого

місця в опозиційному середовищі перемістився в беззастережні лідери і очевидно, що він виходить у другий тур президентських виборів. Для суспільства стає більш зрозуміле те, що для мене було зрозуміло півроку чи рік тому.

Ви так хвалите Кличка, але чи у вас не виникають сумніви щодо нього в якості опозиційного лідера? Наскільки він вже адаптувався в політиці?

До кожного може бути багато претензій, саме тому я наголошую на команді. Я можу привести три приклади співпраці з «Ударом». Перший – коли ми зробили шістдесят роликів на підтримку української мови перед прийняттям закону Колесніченка – Ківалова. Єдині з політиків, хто передзвонив з проханням знятися в роликах, була якраз команда Кличка. Другий – коли приймався цей закон, жодна партія не виставила сцену, а ми партизанським штибом зробили її з мікроавтобуса «Останньої барикади». Так от напередодні єдиним політиком, що попросив виступити, був Кличко. Здавалося б, дрібниця, але це свідчення коректності, інших підходів і зростання рівня професіоналізму в цій команді. Третій момент – «Удар», як і обіцяв, зняв в окрузі свого кандидата на мою користь.

А на інших округах не зняв, що коштувало опозиції десятків штиків.

То питання їхніх переговорів і, можливо, рівня інших переговорників. Якщо у Кличка є люди, які можуть дотримуватися слова, це є великий позитив.

Кличко виріс в російськомовному середовищі і українська не просто йому дається. Наскільки він успішно українізується?

Я народився в Києві, який був здебільшого російськомовним містом. Російськомовна родина, російськомовний двір, російськомовна школа... Вивчити українську було надзвичайно важко, але я цілеспрямовано вступав до університету Шевченка (який виявився російськомовним в той момент), щоб вивчити мову. Головне – це бажання. Українськість не є вмістом крові. Те, що йому важко вчити мову, – так це непростий процес. А те, що Кличко взяв участь в наших акціях на підтримку української і знявся в ролику, хоча його електорат на той момент (а може, й зараз) був більше російськомовний або індіферентний в цих питаннях, свідчить про те, що у Віталія є українське іство.

Чи були у вас пропозиції увійти до фракцій «Батьківщини» або «Свободи»?

Ніхто не пропонував. Ці політичні сили досить активно протидіяли на моєму окрузі, так що моральне право таких пропозицій мав тільки «Удар».

Те, що зараз фракція «Батьківщини» потрохи розсипається, - логічний процес, якщо пам'ятати, як під ковдрою формувалися списки? У вас є певна зловтіха з цього приводу, мовляв, а я попереджав?..

Нема, тому що ми всі належимо до опозиційного середовища, яке треба підсилувати. Є багато людей з «Батьківщини», які мене підтримували і яким я зі свого боку намагався допомогти, коли на півдня-день приїжджав до Києва, – тому ж Бригинцю. Так що проблеми тут не в партійності. Те, що в них є проблеми з керівництвом, бачить вся країна, саме тому падає рейтинг в лідера цієї фракції. Але для перемоги над Януковичем нам потрібно єднання всіх політичних сил, тому тут не може бути зловтіхи, а тільки прикрість. Треба думати, як виходити з цієї ситуації. «Батьківщина» потребує певних трансформації та очищення, щоб не випасти з нашого загально опозиційного колективу, що стало б великим ударом по всіх нас.

Те, що в «Батьківщині» після розмов з керівництвом вже не проявляються «тушки», які були під підозрою, означає, що Яценюк все ж тримає ситуацію у фракції?

«Регіоналів» цікавлять тільки дуже конкретні голосування. Спляча агентура взагалі може спати два роки і проявитись тільки під час конституційної реформи, якщо Янукович, скажімо, буде зацікавлений зробити вибори президента в парламенті. Хоча перед тим ці люди можуть виступати і за українську мову, і за демократію. Такі приклади були ще в позаминулі скликання – відомий факт, як депутат, якого ми назвемо ініціалами О.К., на фракції виступав проти перебіжчиків і казав, що їх ледь не розстріляти треба, а наступного дня перебіг. Є різні особи, які можуть і не проявитись в іншій ситуації. Саме тому я кажу про необхідність певної кредитної історії в політиці. Наприклад, в попередній Верховній Раді зі мною на акціях

протесту було менше десяти депутатів, значна частина яких не потрапила до парламенту – ті ж Михайло Волинець, Юрій Гримчак...

Ви вірите словам Яценюка, що зараз влада спеціально б'є по депутатах з його квоти, щоб дискредитувати його як голову фракції?

Так це питання, кого він брав в свою квоту, що по ним б'ють! Я чув від нього, що там люди Клюєва і Януковича у фракції проти нього виступають. А як вони потрапили у фракцію? Я от 25 років в політиці і не знаю, хто такий Стаднійчук (народний депутат Роман Стаднійчук зайшов до парламенту за списком «Батьківщини» на місце, що звільнилось після того, як суд забрав мандат у Сергія Власенка, і відразу залишив фракцію, - «Главком»). Питаю у всіх, за які заслуги він туди потрапив, він сам може в цьому зізнатися?

Ну, у керівництва дилема. Не брати спонсорів у список – значить не мати грошей на нормальну передвиборчу кампанію. Ви вважаєте, що якби «Батьківщина» взяла на прохідні місця тих же Гримчака та Волинця, але зекономила на кампанії, це не дуже відбилося б на її результатах?

Це не дилема, а різні підходи. Я вважаю, що не продаючи місця в списку, вони б отримали таку ж саму, а може, більшу кількість людей, в яких ти впевнений і на яких можеш розраховувати. Було б менше телевізійної реклами і бігбордів, але тоді б не перебігали ті, хто потрапляв до списку за мільйони. Це ж не перший раз на ці граблі наступають. Потрібно вчитися ходити від дверей до дверей, так само з мітингами – якщо не брати проплачених прапороносців, може бути менша кількість людей, але ці ідейні будуть готові іти на барикади. Мені просто прикро, що ідейних людей в політиці зараз все менше і менше, особливо в керівництві. Якщо люди прийшли з бізнесу, в них зовсім інший підхід і вони мислять зовсім іншими категоріями. Почнемо з того, що з чотирьох президентів України жоден не боровся за незалежність.

Зараз модно критикувати опозицію, глузувати з її акцій і так далі. Але іншої опозиції в нас нема. Що ж їй потрібно робити? Готувати «штурм Зимнего»?

Я не можу критикувати опозицію, бо сам до неї належу. Акції, що проводяться і до яких може бути різне відношення, все рівно є позитивними – краще робити щось, аніж нічого, помилятися, аніж не наважуватися робити. І в акції «Вставай, Україно» є позитив – це налагодження співпраці між основними опозиційними силами, певний тренінг, прояв активу. Можливо, не треба було оголошувати повстання, як це робив Арсеній Яценюк, але питання не в цьому. Основне, чого не вистачає – варто збільшувати лави, бо не може вся опозиція бути обмежена лише трьома партіями, коли в опозиції до нинішнього режиму переважна більшість суспільства. Тому я виступаю за об'єднавчі ініціативи і на рівні Верховної Ради, і, що більш важливо, за межами парламенту. Створення щось на кшталт Народного руху України 89–90-х років, польської «Солідарності» 80-х років. В ці об'єднавчі структури увійшли б всі партійці від парламентських опозиційних партій, а також від невеличких позапарламентських партій, громадських рухів і об'єднань і, що більш важливо, громадяни, які не входять нікуди, а це більшість населення. Відповідно таких людей і треба залучати до акцій типу «Вставай, Україно». Не тільки партійців, а й моральних авторитетів, професуру, громадських активістів.

Коли були акції афганців, то політики дуже ревно до них ставились і казали, що без політичного прикриття всі ці акції приречені.

І політичні, і громадські сили повинні зробити кроки назустріч. Одні повинні усвідомити, що без громадськості вони не зможуть перемогти режим Януковича, а громадські активісти повинні позбавитися певного снобізму до політиків на кшталт «геть партійні прапори». Але політики повинні пройти певне очищення. Ну от приклад, будь-ласка, – «регіоналами» була зафіксована парочка депутатів-«кнопкодавів» від Франківщини. Повинні ж бути якісь рішення фракції з цього приводу, якщо персональне голосування – це зараз найбільший інструмент боротьби опозиційних сил проти влади! Виключення з фракції, партії, догана – як завгодно, але робити вигляд, що нічого не відбувається, – нечесно. Хто буде тоді довіряти опозиції? Треба не говорити, що ти станеш іншим, а стати іншим.

Те, що зараз робить Юрій Луценко зі своїм рухом, ви як оцінюєте? Чи неоднозначний досвід «Народної самооборони» піде йому на користь?

Ідеї, які він висловлює, позитивні і співпадають з тими, що зокрема я висловлював в останні півроку. А от про організаційні прояви поговоримо, коли він повернеться після лікування через два-три місяці.

Ви, як колишній соратник, будете йому допомагати в цьому русі?

Поки він сидів, я намагався йому допомагати і коли його випускали з Менської колонії, був одним з трьох депутатів, що його зустрічав. Якщо збереться оргкомітет цього руху і зацікавлені особи запросять один одного, то я не бачу ніяких проблем для співпраці.

Те, що в цьому русі задіяні «ватажки Майдану», означає, що він також буде революційним?

Безсмертний, Філенко і Стецьків знайомі і співпрацювали ще до Майдану. Вони були разом в НДП, а це був не радикальний проект, а поміркований, бо на нього спиралася влада. Тому в них є різні досвіди і вони вміють працювати по-різному. Луценко після виходу на волю став більш зваженим, багато переосмислив і, як на мене, є дуже багато свідчень про його більш глибоке розуміння соціально-політичних процесів, сподіваюсь, що і людських стосунків і проявів. Адже нагадаю, що дві третини «Народної самооборони» перебігло свого часу і, гадаю, саму тому його і посадили. Якби усі 18 нардепів стояли, як криця, Янукович злякався би його садити, тому що проти згуртованої сили не кожен зважиться боротись.

Нинішня згуртованість опозиційних лав протримається до 2015-го року, на вашу думку?

З прагматичної точки зору це є елементом самозахисту для трьох опозиційних лідерів. Сподіваюсь, що вони не розколються і будуть підтримувати один одного. Тим більше, що зараз суспільство визначилось з суспільними симпатіями – рейтинг Яценюка і Тягнибока разом менше, ніж одного Кличка. Але не можна думати, що всі рішення можна прийняти лише втрьох. Нагадаю, що Тимошенко в двобої з Януковичем не вистачило лише кількох відсотків і значною мірою це було пов'язано з тим, що не були залучені додаткові союзники. Навпаки – була така самовпевненість, що від тих союзників просто відмахувались. Під час виборів я неодноразово звертався до того ж Луценка з приводу того, що в нас не задіяні 18 депутатів «Народної самооборони», а лише він один. Так само можна було залучити «За Україну» та інших. І зараз для перемоги над Януковичем треба не зменшувати кількість союзників, а збільшувати.

Ви вірите, що Яценюк і Тягнибок будуть працювати на перемогу Кличка?

З прагматичної точки зору вони повинні усвідомити, що краще перемога будь-кого з опозиційних діячів, що зараз реальніше Кличкові, аніж спільний програш і другий термін Януковича.

Тобто ви вважаєте, що саме Кличко буде основним конкурентом Януковича в 2015-му?

Ми ж розуміємо, що в Тягнибока найменше електоральне поле з трьох опозиційних діячів значною мірою через деяких представників команди, які дають заяви, що можуть бути не сприйняті значною частиною ліберального середовища великих мегаполісів – Харкова, Дніпропетровська, Одеси. А це може зіграти на ці кілька відсотків, які проголосують ногами. Це ж не я кажу, що в Тягнибока найменші перспективи з цієї трійки, а соціологія. Падіння рейтингу Яценюка очевидно пов'язано з його моделлю поведінки і не дуже зваженою політикою що під час формування списку, що після цього.

А що в нього з моделлю поведінки?

Я п'ять років був з ним в одній фракції і, здається, ми з ним привітались лише один чи два рази. Думаю, йому потрібно було свого часу просто навчитися спілкуватися з людьми.

А зараз вже запізно?

Йому треба зробити внутрішню роботу над собою. Якщо він спроможний на такі зусилля – будь ласка, але я не бачу поки ніяких змін. Згідно соціології, у другому турі він перемагає Януковича, але його власні особливі якості стають все більш помітні суспільству. Саме тому

суспільство робить все більший вибір на користь Кличка. Його команда, як на мене, діє найбільш професійно. Я кажу про рівень центрального апарату, але в регіональних структурах є проблеми, як у всіх.

Тактика Кличко «молчи – сойдеши за умного», судячи з соціології, дійсно ефективна. Але чи личить вона політику всеукраїнського масштабу?

Свого часу відносно актора Рональда Рейгана був великий скепсис, але за наслідками діяльності його вважають одним з найпотужніших президентів в історії Америки. Я чітко знаю, що головне вміння будь-якого керівника – це вміння підбирати команду, бо ти не можеш бути обізнаним в усіх сферах. І поки що ті, кого я бачу там, справляють на мене позитивне враження. Але ситуація в політиці наразі така, що якщо з усіх нинішніх опозиційних сил збирати Кабмін, керівників місцевих адміністрацій і так далі, не факт, що ми зможемо назбирати на всі ці посади чесних і професійних. Тому я і кажу про необхідність призову моральних людей в політику, бо кількість меркантильних і нечесних людей в політиці зашкалює. І в опозиційному середовищі в тому числі. Розумію, що це залежить і від кризи в суспільстві, де ситуація з мораллю є ненормальною. Але сприйняття політики як брудної справи треба змінювати – нам потрібно, щоб політика ставала чистішою. На цей момент треба відторгнути найбільш нечесних і одіозних персонажів і залучити чесних. Не може ж вся нація складатися з нечесних людей.

Ну ви ж розумієте, що ця затія може зупинитися на виборі мірила чесності? От хто знав – той же Роман Стаднійчук чесний чи ні?

Треба дивитись на кредитну історію, а в нього взагалі немає ніякої історії в політиці. От чому я в минулій каденції зміг жодного разу не здавати свою картку і не голосувати чужими, а інші – не могли?

Значить ви – не член команди.

Я поставив це питання на першому засіданні фракції п'ять років тому і не знайшов жодного голосу підтримки. Але я переконував і поступово до цієї ідеї схилялися спочатку кілька осіб, а через два роки три людини забрали свої картки – Стець, Гримчак та Матчук. А за півроку до виборів і НУНС і БЮТ прийняли таке рішення, хоч і не виконували його. Іноді бувають ситуації, коли одна людина іде в ногу, а решта – ні.

Які у вас є конкретні претензії до «Свободи»? Вони ж так само національно свідомі, як і ви.

Я не висловлюю претензії до сили, де 99 % ідейних людей. Нагадаю, що в попередній каденції я був єдиним депутатом, котрий їздив в суд до «свободівців», коли їх забрали за пікет проти Кирила. Бо Кирил ніякого зв'язку з духовністю немає – це засіб русифікації, імперської політики, і пікет проти нього був абсолютно справедливий. А деякі дії окремих осіб зі «Свободи», які дозволяють собі висловлювання ксенофобського характеру, я не сприймаю. Український патріотичний рух має бути висококультурним – ми не повинні виглядати варварами в очах Європи. Це мета Кремля нас показати такими. Тому кожному з нас, і мені так само, потрібно підвищувати рівень власної культури.

В нас можуть не збігатись погляди – наприклад, «Свобода» з «Регіонами» і Компартією виступила категорично проти ратифікації конвенції про усиновлення дітей. Тут будь-які псевдопатріотичні гасла можуть перекреслити суть проблеми – права дитини вищі і треба лише радіти, що діти знаходять своїх батьків де-завгодно. Дуже дивно, що «Свобода» в цьому питанні підтримує Кремль, який також яро виступає проти усиновлення за кордоном. От такі конкретні речі я можу критикувати, але нам необхідно шукати точки дотику, щоб підсилювати один одного.

Тягнибок закликав не допустити голосування за законопроект щодо приватизації ГТС. Ви теж вважаєте цей крок задачею незалежності?

Цілком очевидно, що це інструмент Росії в плані ослаблення української незалежності. Якби Україна була потужною державою і у нас не було б небезпеки маніпулювання з боку потужного сусіда, ми б могли по-різному ставитись до цієї проблеми. Але коли в нас монополія постачальника енергоресурсів, то надання Росії в цій ситуації ще й контролю над нашою ГТС – це фактична кабальна залежність. Якби в нас була диверсифікація, якби свого часу ми

принаймні налагодили стабільне постачання енергоресурсів з Азербайджану, про яке вже 20 років йде мова, можливо, до цього можна було б ставитись інакше. Але в нинішніх умовах Росія буде ще більше нав'язувати нам свою точку зору і не тільки в питанні ціни на газ. Отримавши контроль над ГТС, вона повністю призначатиме керівництво нашої держави.

<http://glavcom.ua/articles/11579.html>

Блоги

Анатолій Гриценко: "Фашистський маніфест" Партії Регіонів» *pravda.com.ua*

Головні месиджі, якими влада зараз заповнює усі вулиці, ефіри і пресу, містяться у "фашистському маніфесті", оприлюдненому Партією Регіонів ще 3 квітня ц.р. Риторика й епітети на адресу опозиції нарізано тупо і смачно (цитую):

- фашиствующие боевики,
- зверство и террор,
- политические экстремисты,
- молодчики, нелюди,
- бесчинства и откровенное зверство,
- злодеяния, вражда и ненависть,
- насилие и хаос,
- политический терроризм,
- неонацизм, неофашизм, фашизм,
- "коричневые", решительный отпор...

Хто не мав змоги, прочитайте текст "фашистського маніфесту" Партії Регіонів. Щоб краще розуміти, що відбувається у країні сьогодні й чого очікувати від влади завтра. І пояснити це людям, аби вони не дозволяли втягнути себе у небезпечні для країни ігрища влади.

Заявление пресс-службы ПАРТИИ РЕГИОНОВ

От фашиствующих лозунгов оппозиция перешла к зверству и террору. Демократический митинг в центре Киева, который собрали оппозиционные вожди, перерос в хулиганские действия, несущие угрозу жизни и здоровью людей. Прикрываясь законом о выборах в столице, не объяснив собравшимся ни целей, ни смысла своих действий, не в состоянии обеспечить солидарное голосование в собственных рядах, эти политические экстремисты не нашли ничего лучшего, как выместить свою злобу на беззащитных женщинах.

Молодчики, подстрекаемые своими вождями, нанесли телесные повреждения женщинам-депутатам от ПАРТИИ РЕГИОНОВ, бросали в них камни, комья земли и льда. Среди пострадавших – Ирина Горина, Ирина Бережная, Юлия Левочкина. У Гориной сотрясение мозга, она в больнице.

В данный момент Ирина Горина остается в больнице, и ее состояние продолжает вызывать беспокойство у врачей.

ПАРТИЯ РЕГИОНОВ не оставит случившееся без внимания, требует от правоохранительных органов найти этих нелюдей, дать соответствующую правовую оценку их злодеяниям.

Хотим подчеркнуть, что ответственность за бесчинства и откровенное зверство лежит на тех, кто вывел людей на улицы.

Сея вражду и ненависть среди украинских граждан, оппозиционные вожди Тягнибок, Яценюк и Кличко ввергают страну в хаос, удовлетворяя при этом свои политические амбиции. Поощрение фашиствующих боевиков – ничто иное, как демонстративно-публичное проявление политического терроризма и возрождающегося неонацизма.

ПАРТИЯ РЕГИОНОВ неоднократно предупреждала об угрозе неонацизма в Украине. Сегодня все громче раздаются нацистские призывы к физическому насилию и террору по отношению к инакомыслящим, людям другой веры, национальности, языковых традиций.

ПАРТИЯ РЕГИОНОВ предупреждает: фашизм – на пороге украинского Дома. Призываем граждан Украины дать решительный отпор "коричневым", не допустить сползания страны в хаос гражданского противостояния и политического терроризма!

Важливо, щоб якомога більше людей розуміли, що насправді відбувається, і протидіяли свідомому провокуванню владою конфлікту.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/5199dee053209/>

Вадим Колесніченко: «Европейский выбор Украины: через однополюе отношения?»

pravda.com.ua

В четверг, 16 мая, в Верховной Раде Украины состоялся круглый стол на тему "Европейский выбор Украины: через однополюе отношения?". Участники круглого стола внимательно рассмотрели вопросы, связанные с изменениями в законодательстве Украины, предлагаемых законопроектом N2342 "О внесении изменений в некоторые законодательные акты Украины относительно предотвращения и противодействия дискриминации в Украине" и приняли Резолюцию, которая отправлена Президенту Украины, Главе Верховной Рады Украины, всем народным депутатам Украины.

Напомним, что во вторник голосование законопроекта в Верховной Раде Украины провалилось, но его лоббирование некоторыми структурами продолжается.

Организаторами круглого стола выступили Межфракционное депутатское объединение в поддержку канонической православной церкви при участии Украинской православной церкви, и по просьбе всеукраинских и международных общественных организаций, общественных активистов и народных депутатов.

Нами подготовлено около 20 000 подписей, которые мы должны будем передать Председателю Верховного совета Украины Владимиру Васильевичу Рыбаку.

...Очень интересными были исследования украинских и западных ученых на тему гомосексуализма, представленные кандидатом психологических наук, деканом факультета психологии КИБИТ Людмилой Гридковец. Они продемонстрировали, что молодежь все более и более благосклонно относится к гомосексуальности, по сравнению с началом 90-х.

Кроме того, исследования доказали, что больше всего молодых людей, благосклонно относящихся к гомосексуализму, насчитывается среди студентов, у которых преподавали гомосексуальные педагоги.

Исследования 2010-2012 г.г. доктора Марка Регнеруса, профессора Техасского университета, которые были осуществлены на выборке 3000 человек, воспитывавшихся в гомосексуальных семьях, опубликованные в "Social Science Research" свидетельствуют, что дети традиционных браков гораздо реже обладают социально опасными особенностями:

...Юрист Олег Денисов предложил переименовать законопроект N2342 в законопроект "О дискриминации церкви, разрушении семьи и уничтожении свободы вероисповедания", так как он способствует разжиганию вражды в обществе. Юрист отметил, что нельзя допустить, чтобы в законодательство включали термин толерантность, так как он усилит позиции оппонентов и законодательный механизм запустит необоротную реакцию.

Протоиерей Геннадий: "Мы должны сосредоточить усилия церкви и общественности на заполнении духовно-идеологического вакуума, который возник сейчас в сфере воспитания и образования. Сейчас мы проигрываем в идеологической борьбе".

Глава синодального юридического отдела Украинской православной церкви МП, заслуженный юрист Украины Валентин Вольнец напомнил, что в преамбуле к Конституции

Украины сказано, что в Конституции Украины есть слово "Бог", следовательно, украинское государство должно в своей деятельности руководствоваться в том числе и Божьим Законом.

Адриан Буковинский, помощник народного депутата Жука М.В., президент Всеукраинского благотворительного фонда "Семья" отметил, что на данный момент в Украине, к сожалению, существует крах семейных ценностей и данную ситуацию нужно решать. Такие законопроекты, как N2342, способны ускорить процесс морального разложения общества, поэтому бороться с ним нужно том числе и с помощью созданием государственного института семьи, популяризацию семейных ценностей через СМИ...

...По результатам круглого стола будет издана брошюра, в которую войдут материалы исследований его участников. Кроме того, участники подписались под резолюцией, а общественные организации пообещали продолжить сбор подписей и организацию протестных акций. Они призвали других общественных активистов и сознательных граждан, пока есть время, зарегистрировать акции протеста на 25 мая, чтобы городская мэрия Киева была вынуждена отменить проведение гей-парада в столице или присоединиться к тем акциям, которые будут проходить под стенами городской администрации.

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/5198ac82754eb/>

Телебачення і радіомовлення

Багато галасу даремно

ICTV, Факти тижня

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Багато галасу даремно. Схоже наш парламент працює за таким принципом. Законів приймається обмаль. Натомість гамір, як на стадіоні під час рок-концерту. Голова Верховної Ради навіть вирішив заміряти рівень шуму. Його висловлювання з цього приводу стали однією з найцікавіших цитат тижня. Отже Володимир Рибак, який вирішив порохувати скільки в Раді децибелів.

Володимир РИБАК, Голова Верховної Ради України: "Я доручив офіційно зробити заміри під час засідань. Зараз, сьогодні такі заміри уже робляться. Неможливо нам працювати в такій ситуації в залі".

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: Ірина Геращенко зрозуміла, чому депутатам не можна видавати зброю, навіть травматичну.

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат України: "Якщо тут була б ця травматична зброя в депутатів, я не знаю, може вже би відстрілюватися почали одне одного. З приводу навіть таких голосувань я проти".

Кореспондент: Вадим Колесніченко знає з яким словом римується Європа, і не хоче цим місцем заробляти путівку в ЄС.

Вадим КОЛЕСНІЧЕНКО, народний депутат України: "Совет Европы от нас требует, чтобы мы приняли этот закон. Сегодня у нас есть такой как бы лозунг. Мы в Европу, но не за то, чтобы этим местом".

Народные депутаты бьют рекорды в законописании

Интер, Подробности недели

Олег ПАНЮТА, ведущий: Ну, а в здании украинского парламента свои хиты. Народные депутаты бьют рекорды в законописании. За апрель выдали на-гора более 400 новых проектов. Их предшественникам для совершенствования украинского законодательства требовалось около 20 тонн бумаги за одну сессию. Нынешние чемпионы уверяют: за количеством не гонятся. Премий за такую активность не получают. Пишут по зову сердца, а вдохновение к ним приходит после общения с народом. Депутаты счёт своим творениям не ведут. А вот Ирина Баглай подсчитала, кто самый продуктивный и у кого к чему больше душа лежит.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Законопроект о новых налогах и законопроект об отмене налогов. Проект закона о запрете авторегистраторов и об их обязательном применении. Предложение в поддержку секс-меньшинств. И еще одно, карающее за пропаганду гомосексуализма. Законопроект за все хорошее и против всего плохого. Кто-то совершенствует экономику, кто-то хочет достичь социальной справедливости. За первую рабочую неделю после майских праздников народные депутаты зарегистрировали более 100 идей, как улучшить жизнь украинцев. По своему, конечно, разумению. И останавливаться они не собираются. Вот она – тройка самых продуктивных законодателей в апреле. Бронза у регионала Виталия Хомутынника. Серебро - на шее внефракционного Олега Ляшко, и на первом месте - Андрей Кожемякин, "Батьківщина". Предложения он вносил всё больше в сфере уголовного законодательства. Но победитель скромен и от комментариев своих достижений воздерживается. Хоть и не первый, но без излишней скромности - Олег Ляшко гостеприимно демонстрирует место, где творит и ищет вдохновение.

Олег ЛЯШКО, народный депутат украины, внефракционный: "Все айпад, телефон, я весь час у дорозі: то на зустрічі, то в залі, але в режимі реального часу отримую інформацію".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Уверяет: в соавторы берёт народ. По почте получает письма - в них и находит идеи для новых законов.

Олег ЛЯШКО, народный депутат украины, внефракционный: "Жіночка мені телефонувала і говорила що вона ночувала на східцях відділу реєстрації із цього появився законопроект про спрощення реєстрації речових прав на нерухоме майно".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Народ и его наболевшие проблемы - вот наш источник тем для совершенствования украинского законодательства, повторяют все избранники. Тем не менее по количественному соотношению политики разных партий как будто поделили сферы, для которых придумывают изменения. Экономика и деньги - темы интересные всем. Оппозиция также усиленно старается усовершенствовать правоохранительную систему. Партия Регионов налегает на социалку и политику. Гуманитарные проблемы решают коллективно, объединяясь фракционно. А вот экология, медицина и военная мощь страны в прошлом месяце, судя по написанным законопроектам, практически остались за пределами внимания депутатов.

Татьяна МОНТЯН, юрист: "Наші депутати пишуть два типи законопроектів: це або піарні законопроекти з метою, щоб про них суспільство не забувало і якомога більше говорили, і другий тип-лобістські законопроекти, зазвичай це на вузькоспеціалізовані теми про які широка публіка практично нічого не знає і широкого обговорення не буде".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Депутат со стажем. Ярослав Сухой с гордостью вспоминает свой первый законопроект, написанный ещё в конце прошлого века.

Ярослав СУХОЙ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Я так волновался, я текст выступления выучил наизусть вышел на трибуну все равно сбился, это ликвидация определенного пункта декрета Кабмина, которым материальная помощь облагалась налогом".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Сейчас, сетует старожил Рады, уже не то - законы поставлены на поток, творчества - всё меньше.

Ярослав СУХОЙ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Сегодня неважно, как ты выступил, на вопросы ты не отвечаешь потому что все гонится за скороченою процедурой, а решение принято до тебя".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Ещё один регионал Виталий Хомутынник может похвастаться успешностью не только в написании, но и в поддержке своих законопроектов парламентом.

Виталий ХОМУТЫННИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Наприкінці минулого скликання були оголошені результати і я був на першому місці по кількості законопроектів, які були прийняті. І ці законопроекти - не просто 2 строчки треба поміняти, а це такі глобальні законопроекти як Податковий кодекс, Митний кодекс".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Секреты успешности законопроектов на голосовании - уже давно не секреты. Главное - фамилия автора, его политическая принадлежность. А ещё лучше взять нужных людей в соавторы.

Владимир МАКЕЕНКО, председатель регламентного комитета Верховной рады Украины: "100 відсотків пройде законопроект, якщо автори майже всі керівники фракцій, + бажано щоб був співдоповідач чи співавтор представник президента в парламенті. Якщо автором виступає новий депутат, його ніхто не знає і закон явно лобістський, хтось його попросив, ну такі законопроекти майже не мають право на успіх".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Есть в законотворчестве и вечные темы - как всегда модная в одежде классика, - они помогают авторам выглядеть выигрышно в любой ситуации. Вот топ-5 самых популярных в нынешнем политическом сезоне тем для законопроектов: - уменьшение налогов, увеличение соцвыплат, языковой вопрос, борьба с коррупцией, отмена депутатской неприкосновенности. И совершенно неважно, есть ли голоса для принятия перечисленного.

Николай ТОМЕНКО, народный депутат Украины, фракция "Батьківщина": "Якщо 70 відсотків людей переживають за це питання, звичайно що воно резонансне, і багато людей намагаються зареєструвати на цю тему законопроект навіть якщо вони до кінця не розуміють його".

Татьяна МОНТЯН, юрист: "Те, що вони собі фантазують практично ніколи не співпадає з реальністю, і насправді бажаючи навіть щось покращити вони тільки погіршують".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Юрист Татьяна Монтян, очевидно, под впечатлением от прошедшей парламентской недели - когда народные избранники чуть не передрались, назначая новые праздники - дни рождения учёного Вернадского и певицы Квитки Цисык. Провалили снятие с себя неприкосновенности и едва примирились вокруг антикоррупционного закона. На следующей неделе грозятся разрешить приватизацию отечественной ГТС, вернуться к мэрскому вопросу в столице, и конечно, не обойдутся без юбилейных дат. За каждой из этих инициатив - законопроект, а то и несколько конкурирующих. Значит, новые рекорды в законотворчестве неизбежны.

На вулиці столиці виїхав БТР

"Студія "1+1", ТСН-Тиждень

Алла МАЗУР, ведуча: Акція проти акції. Суботній марш проти фашизму і фінальна акція "Вставай, Україно!" стали найпомітнішими подіями тижня. Лобового зіткнення, якого боялися напередодні, не сталося. Але постраждали і журналісти. Найбільш видовищною і гучною провокацією виявився БТР на вулиці Велика Житомирська, перекритій для решти транспорту, бо вела до мітингу опозиції. Цей от розмальований морквою бронетранспортер – міліція потім цютливо назвала його демілітаризованим – рухався разом із колоною опозицією. Консервник із запасами морквяного соку роздратував людей – БТРу розбили вікна, спустили колеса і навіть пускали дим, намагаючись побачити, хто ж там сидить. Боронити машину прибігли молодики спортивної статури. Зчинилася бійка. Відбувалося все просто під стінами головного управління столичної міліції. Свободівцям вдалося відтіснити нападників, але конфлікт не згас. Цього разу мітингувальники пішли проти "Беркуту". У результаті кількох опозиціонерів затримали.

Влада та опозиція провели одночасно дві акції в столиці

Алла МАЗУР, ведуча: Як били журналістів і чубилися між собою, учасники мітингів бачили мало. Антифашистів привезли до столиці централізовано, заплативши за проїзд і пообіцявши добові. Прихильникам опозиції запрошення напередодні особисто роздавали лідери, навіть у метро. Чому ж покинули люди домівки на заклик політиків і за яким результатом приїхали до Києва – ми спробували побачити зсередини. Марина Макущенко і Сергій Швець пройшли весь шлях мітингарів пліч-о-пліч з ними. Так само обгоріли на пекучому київському сонці і так само втомилися під кінець дня. Але привезли спостереження унікальні.

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Центр Києва, 9 ранку. Колони автобусів, переповнені пасажирами, нудьгують у заторах. Їх от-от підвезуть до старту – Музею Великої Вітчизняної війни. Траса Житомир-Київ ніколи не спить. Ці дві машини їхали сюди з Шепетівки 5 годин.

Ольга ЄСИПОВА, учасниця акції "Вставай, Україно!": "Доїхали чудово, частиною. Половина дороги була поганою. Коли виїхали на київську трасу, то їхали – просто ляля".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Щоб не стояти в київських пробках, вони залишають автомобілі на краю міста.

Ольга ЄСИПОВА, учасниця акції "Вставай, Україно!": "Спускаюсь в метро і їду на Європейську площу".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: У цей час під автобусами вже роздають інвентар і шикують у колони. Відповідальні за цю людську масу нервуються. До Києва приїхало близько тисячі з інших міст. Багато бачать столицю вперше. Кінцевою точкою провладного антифашистського маршу, який зібрав понад 40 тисяч осіб, зазначена Європейська площа – місце збору акції опозиції "Вставай, Україно!". На те, щоб розвести в часі десятки тисяч людей, є лише півгодини. Найризикованіший час – із 12 до 13. Зараз тільки 10.

Хлопець: "10:10 сейчас".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Початок одинадцятої. На Європейську площу учасники опозиційного мітингу дісталися по-різному: хто – сам, хто отримав квитки, хто – організованими автобусами. Опозиціонери з Шепетівки не входять до жодної з партій, тому прибули самі.

Ольга ЄСИПОВА, учасниця акції "Вставай, Україно!": "Ми скинулися по 100 гривень на бензин собі на дві машини".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Туди і назад вистачить?

Ольга ЄСИПОВА, учасниця акції "Вставай, Україно!": "Туди й назад, да. Воду взяли з собою, поїсти взяли з собою".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Ольга Степанівна – пенсіонерка. Раніше була бухгалтером, тепер – громадська активістка. Вона – неформальний ватажок ось цієї групи з 10 людей. Володимир Березний – корінний кримчанин. Йому – 27.

Володимир БЕРЕЗНИЙ: "Я обычный человек, я электромонтажник, я занимаюсь электрикой".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Із дружиною Ельвіною, продавчиною за фахом, живуть у Сімферополі. Обидвоє не визнають поділу людей на національності. Фашистів ненавидять.

Володимир БЕРЕЗНИЙ: "Кроме, да, белых волос, голубых глаз им никто не подходит".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: 11 ранку. Колонна з синіми прапорами дістає списки із речівками і починає рух. Ми відстаємо від бойових кримчан і губимось у величезному натовпі. У цій армії мітингувальників немає обмежень – освітніх і вікових.

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Ці двоє – із Сум. Вони маршують слідом за Кримом. Якби Володимир їх почув, він би сперечався не з опозиціонерами. Приблизно о пів на першу багатотисячні колони рушили до Софійської площі. Найголосніші – свободівці. Учасники акції "Вставай, Україно!" роздратовані тим, що влада чомусь віднедавна називає їх фашистами.

Ольга ЄСИПОВА, учасниця акції "Вставай, Україно!": "Це дуже велика їх помилка. Бо опозиція – хіба це фашисти? Хіба це фашисти? Люди наоборот, хочуть добро для України".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Біля Софії зібралося тисяч із 10 людей. Опозиційні лідери сподівалися на багато більшу кількість фінальної акції "Вставай, Україно!", і пояснення низької явки дають такі: транспортні перепони з боку влади і робоча субота. Пекуче сонце пані Ольга з соратниками переносила стійко і лідерів слухала уважно.

Олег ТЯГНИБОК, голова ВО "Свобода": "Ми – це є український народ, ми є українське суспільство, ми є українська нація, яка сьогодні живе в злиднях".

Віталій КЛИЧКО, голова партії "УДАР": "Ми всі, українці, різні, у нас різна історія, різний менталітет, ми розмовляємо різними мовами, але нас об'єднує одне – ми хочемо жити в країні, в якій існує закон".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Зі сцени обіцяють: цей мітинг не останній. Наступний – у День свободи. Найбільше потішило учасників те, що опозиційні сили демонструють згуртованість. І мало-хто звернув увагу на зміст підписаної на мітингу декларації. А там написано, що єдиний кандидат від опозиції на президентських виборах з'явиться тільки у другому турі. Це означає, що в першому вони ще воюватимуть між собою. Так само промовчали і про єдиного кандидата на голову Києва. 12 на годиннику. Антифашисти на сцені єдині в одному – вони проти тих, хто на Софійській площі.

Олександр ЄФРЕМОВ, голова парламентської фракції Партії регіонів: "Лидеры оппозиции в Украине проигнорировали призыв европейского сообщества и фактически разделили с украинскими националистами их неонацистские взгляды".

Сергій ТІГІПКО, народний депутат, Партія регіонів: "Європа не дозволяє собі робити те, чи дуже жорстко реагує на те, що робиться сьогодні у нас".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: У резолюції антифа-маршу учасників закликали бути пильними і не допустити в Україні неонацизму. Тим часом сонце в зеніті, на площі стояти не сила. Сині прапорці вже і в волоссі, і на траві. Рятують людей від спеки. Утім більшість усе одно задоволена.

Денис ТОВСТОШКУР, учасник акції "Антифашистський марш": "Наша идея была просто прогуляться по Киеву, так как несколько раз были только в Киеве. Хотелось посмотреть улицы. Столица все-таки".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Вони пройшли найкрасивішими вулицями столиці, зробили фото на тлі історичних пам'яток і деякі власні висновки.

Чоловік: "Хочу, скажем так, жити і ні в чому не нуждатися, скажем так. То єсть, не жити од зарплати до зарплати".

Ольга ЄСИПОВА, учасниця акції "Вставай, Україно!": "Ми хочемо кращого життя для наших дітей, для наших онуків. Бо так дальше жити не можна".

Володимир БЕРЕЗНИЙ: "Жить мирно, дружно одной семьей. Одной семьей мы победим всех. Будем вот так разделяться – это мое, это мое – все, Украине конец, крест можно поставить".

Марина МАКУЩЕНКО, кореспондент: Одні бажання, одні слова. Хоча це були опоненти, які йшли за різними маршрутами і під різними гаслами.

Депутатам на этой неделе запретили орать *ТРК "Украина", События недели*

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Депутатам на этой неделе запретили орать. Просьба сделать потише прозвучала из президиума, лично от председателя Верховной Рады Владимира Рыбака. Вот послушайте: "Нагнетание децибельного фона в сессионном зале создает ни рабочую атмосферу, ни предоставляет положительного имиджа парламенту. Я поручил официально сделать замеры во время заседаний". Целую неделю в сессионном зале специалисты измеряли уровень шума. В пятницу были готовы результаты – вдвое выше нормы. Конкретные цифры спикер не назвал, но можем предположить: санитарная норма для офисов и рабочих помещений – 50-60 децибел, если в Раде уровень шума вдвое выше, получается примерно 100-120. И вот к сведению: 100 децибел – это уровень шума бензопилы "Дружба", а 120 децибел – это уровень шума от взлетающего реактивного самолета. Как же там громко.

Отдохнувшие и посвежевшие после длинных майских выходных, народные избранники вернулись на работу

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведущий: Видимо, решив побереечь уши, на этой неделе депутаты вели себя смирно. Отдохнувшие и посвежевшие после длинных майских выходных, народные избранники вернулись на работу. То ли море, солнце и песок повысили их добродушность и миролюбие, то ли некоторые отдыхали вместе, но на этой неделе Рада работала как никогда слаженно и продуктивно – даже не подрались ни разу. Борис Иванов развёдал, почему депутаты вдруг решили жить дружно.

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Здание под куполом – это высший законодательный орган страны или арена дорогого государственного цирка? Последнее время все сложнее дать однозначный ответ. Ведь те, кто внутри – они могут и рассмешить, и удивить кульбитами возле парламентской трибуны. Но иногда зал под куполом перестает быть ареной цирка и снова становится полем для политических дискуссий и принятия важных решений. Правда, такие представления дают здесь все реже. Такого синхронного выступления здесь давно не видели. Большинство и оппозиция вместе – страшная сила.

Владимир РЫБАК: "Є пропозиція народних депутатів прийняти закон в цілому".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: 2873 – закон против взяточников и коррупционеров – вот что, оказывается, может объединить украинских депутатов.

Павел ПЕТРЕНКО, народный депутат, соавтор законопроекта: "Це був тест на зрілість парламенту".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Авторы документа называют его революционным. Хотя некоторые статьи уже существовали, но инструменты борьбы со взяточниками стали жестче. Закон предлагает декларирование не только доходов, но и расходов государственных служащих. Если сумма расходов превышает 80 тысяч гривен (раньше было 120) – давай, отчитывайся, откуда деньжища. Отмахнуться, мол, взял у жены в тумбочке или занял у брата – не получится.

Павел ПЕТРЕНКО, народный депутат, соавтор законопроекта: "Поширюється коло родичів, які потребують обов'язкового декларування своїх доходів. Ми дуже серйозно розширили – аж до прадідів, прабабусь, внуків, правнуків".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Отчитываться перед государством будут все близкие родственники государственного служащего до третьего колена – муж, жена, отец, отчим, мачеха, сын, дочка, пасынок и падчерица, брат и сестра, усыновители, опекуны, внук, внучка, правнук, правнучка, дед, бабушка, прадед и прабабушка. От этой обязанности освободили разве что курочку Рябу. И впервые отчитываться перед налоговой будут даже сожители госчиновников. Переписать все на жену, с которой официально в разводе, или давнюю любовницу, которая почти как жена, – уже не получится, им тоже придется объяснять, где взяли деньги.

Павел ПЕТРЕНКО, народный депутат, соавтор законопроекта: "Основні інновації - це те, що фактично розкривається реєстр корупціонерів".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Это как позорный столб, только в интернете. на официальном сайте Министерства юстиции должен появиться список взяточников и коррупционеров. Спустя три дня после вынесения судом вердикта фамилия коррупционера появится в едином реестре. Смотрите, мол, кто взятки брал. Только будет ли это все работать?

Геннадий МОСКАЛЬ, народный депутат, фракция ВО "Батьківщина": "У мене, бачите, вже горло сіло".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Написать-то можно, – говорит Геннадий Москаль, – а кто будет контролировать?

Геннадий МОСКАЛЬ, народный депутат, фракция ВО "Батьківщина": "У одного мого колеги, не хочу називати фамілію, вийшов річний дохід 123 тисячі гривень. Я кажу – а ну, давай напишемо 123 мільярди гривень. Ми написали – по сьогоднішній день... Тобто це ніхто не перевіряє".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: С принятием этого закона торопила Европа. Борьба с коррупцией – одно из условий подписания соглашения об ассоциации, поэтому депутаты, все

как один, в пылу законотворчества не замечают даже "пианистов". Только когда регионал Сухой попытался отдать голос за другого при голосовании за законопроект о векселях, это сразу заметили. В отместку регионалы выложили в сеть фото, на котором оппозиционеры тоже голосуют за коллегу, стыдливо прикрывшись газеткой. Закон не прошел – традиции сильнее.

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады Украины: "Дайте, щоб я почув. Я ще раз кажу, я не чув, що було, ви не дали почути мені".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Не смогли проголосовать и за отмену депутатской неприкосновенности, хотя о необходимости этого шага так долго говорили и большинство, и оппозиция.

Владимир ОЛЕЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Я за те, щоб скасувати депутатську недоторканість".

Геннадий МОСКАЛЬ, народный депутат, фракция ВО "Батьківщина": "Я уже в шостому скликанні голосував десь 12 раз за зняття з себе депутатської недоторканості".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Вроде бы они "за, но на практике оказывается – все против.

Владимир ОЛЕЙНИК, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Так це питання до опозиції. Справа в тому, що той варіант, який ми пропонуємо від 2008 року, він пройшов всі експертизи, зокрема і Конституційного суду".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: В большинстве готовы отказаться от неприкосновенности – своей, а отнимать ее у судей и Президента не рискуют, мол, Конституционный суд не велит.

Николай ТОМЕНКО, народный депутат, фракция ВО "Батьківщина": "Ми будемо голосувати за будь-який законопроект – чи влади, чи опозиції, але який позбавляє недоторканості всі категорії посадовців".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: С этим законом оппозиция попала в ловушку. В 2008-м, будучи большинством, они были против отмены неприкосновенности Президента – тогда им был Ющенко. Теперь требуют снять неприкосновенность со всех.

Игорь МИРОШНИЧЕНКО, народный депутат, фракция ВО "Свобода": "Добре, Президента хтось там обирав, а чи обирали суддів, яким сьогодні даровано з барського плеча недоторканість Януковичем?"

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Хотя как сказать. Возможно, это просто такая игра в поддавки, ведь в итоге все остались при своем, точнее – при своей – неприкосновенности. А вот еще из не принятого: когда выборы в парламент отложили, закон об усыновлении детей иностранцами отклонили. Хорошо, что не блокировали трибуну и не дрались, хотя это на них так непохоже. А это почти сенсация: впервые за год с небольшим Президент появился под куполом. Его звали прочесть парламенту президентское послание – не пришел, но тут ничего не поделаешь – процедура обязывает: новые судьи Конституционного суда принимали присягу. Под свист оппозиции и аплодисменты большинства новые судьи Конституционного суда явились миру. Рекордно быстро: одна присяга – 22 секунды, на все про все – 7 минут, и Президент ушел, а депутаты свернули плакат с Тимошенко и закончили заниматься законотворчеством. Впереди – выходные.

Учора в Україні офіційно відзначали День Європи

УТ-1, Підсумки тижня

Андрій СМІЯН, ведучий: Учора в Україні офіційно відзначали День Європи. У Києві на Хрещатику відкрили європейське містечко з павільйонами країн ЄС. Відбулися концерти, конкурси. Однак цього року сам День Європи ледь не загубився серед інших подій. У Києві пройшли одразу дві великі акції. Опозиційні сили зібрали людей на акцію "Вставай Україно!". Міліція оцінила її чисельність у 6,5 тисяч учасників. Напередодні опозиція обіцяла вивести 50 тисяч. На мітингу лідери фракцій "Батьківщина", "УДАР" та "Свобода" підписали декларацію, в

якій запевнили, що будуть координувати свої дії на майбутніх президентських виборах, хоча не назвали єдиного кандидата в президенти, як і на вибори мера Києва, не згадали в резолюції і Юлію Тимошенко. У цей же час, але на іншу площу прийшли учасники ходи "У Європу – без фашистів". За даними правоохоронців, загалом у цій акції взяли участь 50 тисяч людей. Тут також ухвалили резолюцію, в ній заявили про деструктивні й провокаційні дії радикальних політичних сил, які у своїй діяльності сповідують принципи неонацистської ідеології. Ще напередодні київській владі вдалося домовитись з керівниками обох таборів, щоб розвести маршрути і вберегти людей від інцидентів. Це майже вдалося. Майже, бо невелику сутичку "свободівців" та учасників антифашистського маршу правоохоронцям таки довелося розбороняти. Однак, найгучніший підсумок неділі – побиття двох журналістів Ольги Сніцарчук та Влада Содея. Як розповіли самі постраждалі, на них напали близько десятка молодиків у спортивних костюмах. В МВС повідомили: розслідування особисто контролює міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко.

Антиофшорний законопроект почав розглядати парламент *ICTV, Факти тижня*

Кореспондент: Антиофшорний законопроект цього тижня почав розглядати парламент. Документ має закрити доступ до таких милих українським бізнесменам зон пільгового оподаткування, і припинити навмисне заниження цін під час експорту товарів.

Олександр КЛИМЕНКО, міністр доходів і зборів України: "Щоби податок 100% сплачувався там, де є виробничі потужності. Тобто там, де знаходяться фабрики, заводи, де виробляється і там, де виробляється продукт, тобто на Україні. Сплата цих податків на Україні і є мета прийняття цього закону. Перш за все виграс з цього держава та наповнення державного бюджету".

Кореспондент: У Міністерстві доходів та зборів підрахували, що у разі прийняття закону Про трансфертне ціноутворення у найближчі три роки він наповнить державну казну на 20 мільярдів гривень.

День Європи в Києві

Оксана СОКОЛОВА, ведуча: У день фіналу "Євробачення" в Києві відзначали День Європи. Чекали його з тривогою. Адже опозиція саме призначила фінальний акорд своєї загальнонаціональної акції "Вставай, Україно!", а Партія регіонів вирішила терміново виступити проти фашизму. 2 мітинги збіглися в часі. Обидва планувалися в центрі столиці, і передвіщали зіткнення. Міліції на вулицях була неймовірна кількість. Але без кулачних боїв таки не минулося. Ось кадри, зняті біля Михайлівської площі. Спочатку з'являється провокаційний броневищик з морквиною на корпусі. Свободівці намагаються витіснити його з проїжджої частини. Але їх відволікають характерні хлопці в спортивних костюмах. Ну і далі "Беркут" на десерт. Хто з ким бився? За що і через що? Головне – до чого тут День Європи?

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: Київ на марші. Опозиція у суботу закінчувала у столиці двомісячний тур акції "Вставай, Україно!". Провладні партії проводили антифашистський марш. 11 ранку, біля метро "Арсенальна" на Печерських пагорбах збираються антифашисти. Вулиці заблокували автобуси, які привезли їхніх прибічників з різних міст. У цей час на Європейській площі гуртуються учасники акції Об'єднаної опозиції. Оригінатори скаржаться, що влада влаштувала їм транспорту блокаду.

Андрій ІЛЛЄНКО, народний депутат України: "Дуже багато людей було знято з потягів. Дуже багато автобусів були заблоковані".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: О 12:20 опозиціонери колоною вирушають з Європейської площі до Софіївської, де у них запланований мітинг. В ході десятки тисяч учасників. Майже синхронно свій марш від Печерської Лаври до Європейської площі починають противники націоналізму та фашизму в Україні. В голові багатотисячної колони Сергій Тігіпко. На мітингу регіонали закликають українських демократів та європейських політиків ігнорувати українську партію "Свобода".

Олександр ЄФРЕМОВ, народний депутат України: "Мы обращаемся с призывом немедленно разорвать позорный политический альянс с националистами".

Руслан ТАРАСОВ, кореспондент: тим часом опозиціонери на Софіївській заявляють, що узгодили єдиного кандидата на вибори мера Києва. Акції проходять мирно, аж поки о 14-й годині "Беркут" зривається у напрямку колони опозиціонерів. На мітинг опозиції буквально в'їхав бронетранспортер з провокаційною символікою. "Свободівці" блокують бронемашину на Великій Житомирській. Проти свободівців виступають молодики спортивної зовнішності. Хлопців розтягують беркутівці. Водія БТРу дістають ледве живого. Емоції зашкалюють. Ще одна бійка свободівців і молодиків у спортивних костюмах сталася прямо під стінами управління Київської міліції. Найбільше дісталось журналістці "5 каналу" Ользі Сніцарчук. Поки лікарі "швидко" надавали першу допомогу постраждалим, обидві політичні акції помітно порядили. Закінчували їх протиборчі сили однаково – концертами. Що правда, послухати артистів залишилися хіба не десятка частина людей. Решта з відчуттям виконаного обов'язку пішла додому.

Сергій Соболев: «Чим більше буде людей на Європейській площі, тим більше влада розумітиме: не можна красти з бюджету»

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гість «Вашої Свободи»: Сергій Соболев, народний депутат, заступник голови фракції ВО «Батьківщина».

Віталій Портников: Пане Соболев, перед цією акцією і перед попередніми акціями «Вставай, Україно!» опозиції було чимало критичних зауважень щодо того, що опозиція не здатна мобілізувати навіть власних прихильників. Ви погоджуєтесь з такою думкою?

– Якщо ми подивимося, як акція проходила в цілому ряді регіонів, я думаю, що якраз масовий вихід людей на вулиці на ці акції заперечує цю думку.

А те, що стосується мобілізації прихильників, Ви ж розумієте, прихильники мобілізуються у різний спосіб. Є прихильники, які вважають, що їм достатньо прийти у день виборів і віддати голос. І таких прихильників є мільйони. Є прихильники, які вважають, що треба брати вила і треба скидати цю владу. Таких прихильників є, можливо, тисячі.

Але, з іншого боку, якраз завдання опозиції полягає у тому, щоб безпосередньо настрої людей були втілені в життя, в те, щоб це пройшло законними методами. Бо найлегше спровокувати людей на якісь акції, а потім не знати, що з цим робити.

Я думаю, що те, що всі акції (Ви зверніть увагу), які пройшли практично в усіх регіонах України, які будуть далі, після 18 числа, пройшли мирно, без будь-яких ексцесів. Це зайве підтвердження того, що змогли виконати і це завдання.

– Але, з іншого боку, є важливим питанням мети. От Ви кажете, що є прихильники, які бажають цього, є прихильники, які бажають іншого. А чого бажає опозиція? Яка в неї є конкретна програма дій?

– Ключове питання зараз (і ми над цим думали) – це питання донести не просто тезу, а щоб ця теза спрацювала. Не бійся! От те, що ця влада зробила ключову ставку на те, щоб залякати людей, то це вже очевидно.

Ну, чим ще можна було отримати прихильність людей? Дуже радикальними, можливо, на перший погляд непопулярними, але реформами, які б давали свої відгуки вже нехай не в перший рік, але через рік, через два. Вже четвертий рік пішов влади Януковича, а результатів ніяких. Все гірше і гірше.

І тому Янукович зрозумів: є найпростіший варіант – людей просто залякувати. Залякувати масовим відкриттям кримінальних справ, розгоном будь-яких опозиційних мітингів. При чому навіть не опозиційних в розумінні політичних.

Подивіться, що творилося навколо мітингів, коли були податкові майдани? Це ж не були прихильники партій «Батьківщина» чи УДАР, чи «Свободи». Це були ті, хто вважав, що Податковий кодекс нищить мільйонів малих бізнесменів в Україні. Це дійсно так. Чим же влада відповіла? Вона спочатку силоміць розігнала, повідкривала кримінальні справи, які тягнуться до цього часу, а далі тільки пішла на те, щоб хоч якось врегулювати це питання.

І тому для нас ключова подія цієї акції і акцій, які відбувалися і будуть ще відбуватися в регіонах, – не бійтеся! Сам факт, що ви вийшли не побоюючись, то це означає, що далі ми зможемо протистояти цьому законними методами. Але головне – не бійтеся!

– Мені, чесно кажучи, самому цей сценарій чомусь дуже нагадує сценарій російської Болотної площі. Я якраз стежив за цими подіями і був на російських мітингах, і стежив за їхніми наслідками. Там теж було досить багато зроблено саме з цієї точки зору, щоб люди не боялися. І мені здається, не можна порівняти українську опозицію з російською, тому що українська опозиція має величезну кількість парламентських можливостей, яких не мають росіяни.

Але, з іншого боку, величезна кількість людей вийшла, вона почула ось це «Не бійтеся!» – з кожним днем кількість учасників опозиційних мітингів збільшувалася. Але разом з тим не почула те, чого все ж таки збирається робити опозиція. І тим більше, вона побачила, що в опозиції досить різні цілі. Як і в українських опозиційних партіях. Не можна порівняти їхнє уявлення про те, яким має бути українська держава, якщо чесно сказати.

І от в результаті все це пішло якось нанівець. І тепер російська влада може спокійно вихоплювати з цих опозиційних лав по одному прихильнику цих мітингів, саджати їх у в'язниці, звинувачувати їх у хуліганстві і знову починати цей механізм залякування, застосовувати після досить вдаливих акцій.

– Бачите, Ви самі підтвердили свою думку. На жаль, бояться. На жаль, бояться! І тут питання і відповідь, яка на нього звучить, очевидні. Те, що наші громадяни перестали боятися, то це вже є велика перемога. Бо я переконаний, якби на цих виборах не було підтримки громадян, які мільйони голосів віддали за три опозиційні фракції, ми нічого не могли б змінити у парламенті.

А програма дій очевидна. І ми її проголосили з першого дня. І два пункти цієї програми дій вже виконані. Перший пункт, який тепер відслідковується кожен день, кожну годину і кожну хвилину у парламенті, то це особисте голосування. Ми цього добивалися останніх 15 років.

Бо я, як депутат першого і другого скликання, уявити собі не можу, щоб, наприклад, в 1990–1994 роках під час першого скликання парламенту хтось би дозволив собі проголосувати за іншого. А потім це стало нормою. І от 15 років ми добивалися того, щоб припинити цю ганебну практику.

Друге. Ми добилися того, що парламент став, власне, парламентом. Бо те, що сталося за останніх 1,5 роки перемоги Януковича, я маю на увазі попередніх 1,5 роки, коли парламент фактично знищили, ніхто з ним не рахувався, сесії перетворилися у відбувайлівку, де жодного рішення не ухвалювалося. Я вважаю, що на сьогоднішній день, а навіть сьогоднішній день уряду при всій його недолугості показує, що опозиція має можливість показувати альтернативу, має можливість подавати альтернативні законопроекти, до речі, деякі з яких навіть проходять у парламенті при підтримці активній позафракційних.

Власне, от цим ми і відрізняємося від російської опозиції. Вони не мають ні представництва у парламенті, вони не мають взагалі ніякого представництва в місцевих органах влади, а ми його маємо і починаємо розвивати.

І друге питання. Без сумніву, є ще дуже багато речей, але вони пов'язані з Конституцією України, ту, яку змінили у незаконний спосіб. Ми не маємо права ні відправити у відставку жодного міністра, ми не маємо права реально викликати для доповіді прем'єра, генпрокурора. Те право, яке раніше було законним, притаманним Конституції України. Але в той же час, наприклад, на сьогоднішній момент ми саме цього і добиваємося, щоб відбулися зміни не лише рівні якихось таких низових, а реальних конституційних змін.

І останнє. Чим відрізняється, наприклад, сьогоднішня опозиція від тієї ж російської опозиції? По кожному законопроекту у нас є або окремий свій законопроект, або альтернативний, починаючи від будь-чого. Податкова реформа – є. Пенсійна реформа – є. Візьміть, наприклад, реформування медичне – ми запропонували альтернативу тому, що сьогоднішня влада робить.

Тому я думаю, що тут порівняння якраз трошки страждає. Бо, дійсно, по масовості, можливо, навіть в Росії, враховуючи з розмірів тієї ж Москви, де в основному відбуваються ці акції, кількість населення, можливо, це навіть більше по масовості, але по активності і по можливості далі впливати на ситуацію, то, без сумніву, українська ситуація просто на порядок є краще.

Але все дуже швидко може закінчитися. І ми проспимо цю ситуацію, завтра прокинемося в реаліях російських чи білоруських, чи північнокорейських, де взагалі опозиції не існує і все буде задавлено. Я думаю, що це громадяни розуміють.

– А це можливо?

– Якщо громадяни залишаються вдома, мовчать і ніяк не реагують на те, що відбувається в їх родині, а це зараз відбувається у кожній родині. Бо те, що в пенсіонера відібрали, як мінімум, 300 гривень пенсії, те, що сьогодні лікаря виганяють на вулицю без будь-якої перспективи, молодший медичний персонал в результаті цієї ж так званої недоплати медичної реформи, те, що сьогодні сотні тисяч підприємців втратили робочі місця, те, що зараз пропонується, вексельна система, по якій тепер...

Я от хотів би побачити, якби хоч одному депутату-регіоналу чи комуністу, які так активно агітували за цю вексельну систему, видали зарплату векселями. Що після цього сказав би цей народний депутат? А ще і пенсію видали б векселями у 20 тисяч гривень, тільки векселем-папірцем?

Тому я думаю, що ситуація настільки швидко розвивається. І опозиція повинна реагувати на це. Я думаю, що вона реагує адекватно.

– Але, з іншого боку, погодьтеся, що Ваші опоненти можуть просто Вам сказати, що грошей просто немає як таких, і навіть якщо б опозиція зараз прийшла до влади, вона, може, змушена була робити такі ж самі непопулярні кроки.

– А нам те ж саме казали у 2004 році. Пригадайте, Азаров, перший віце-прем'єр, Янукович, прем'єр-міністр, нам казали: та немає в державі коштів, подачки, які ми роздаємо перед виборами, то це останнє, що залишилося. І буквально за перші 6 місяців наповнення бюджету зросло на 70%. Це безпрецедентний факт був, коли у 2005 році на 70% зростає наповнення бюджету! І чомусь кошти моментально з'явилися.

Тому я думаю, що тут питання не в коштах. Це очевидно. А питання в тому, як зараз на це все відреагують наші громадяни, які завтра вийдуть чи не вийдуть на вулиці? При чому ми ж не закликаємо до якихось протиправних дій. Ми закликаємо до одного: чим більше завтра буде людей у Києві о 12:00 на Європейській площі, а далі маршем пройдуть безпосередньо на місце, де буде відбуватися мітинг, тим більше ця влада розумітиме: далі не можна робити те, що вони роблять з пенсіонерами, лікарями, вчителями, підприємцями, далі не можна робити і красти з бюджету.

Ви подивіться, я останні цифри підняв: 92% закупівель у одного покупця! Я пригадую уряд Тимошенко, коли нам закидали, що 22% у вас покупки відбувається в одного покупця на торгах. А зараз 92%! Тобто про що це свідчить? Все на тотальних відкатах, немає взагалі ніякої конкуренції, все тільки своїм. А це закінчується погано завжди.

– Я правильно розумію, що все ж таки головний опозиційний акцент сьогодні саме у соціальній площині знаходиться?

– Це і політичні права. Без сумніву. Не може бути соціальних прав без політичних прав. Бо які соціальні права, коли громадянин навіть не може ніде це висловити? Тому тут є поєднання цілого ряду і політичних прав, і соціальних прав, і економічних. Наприклад, зміна Податкового кодексу – це не соціальна, це чисто економічна безпосередня програма наша. Чи,

наприклад, обмеження нарахувань на фонд зарплати, що нищить, що є ключовим у програмових тезах наших, подано у законопроектах. Це, без сумніву, теж є.

Тому тут не можна казати, що це тільки соціальні. Це цілий комплекс заходів, які ми передбачаємо зробити негайно, як тільки влада в країні змінюється. А вона повинна змінитися в законний спосіб. Правда, чим швидше, тим краще.

– Коли Ви відповідали на моє порівняння з російськими подіями, Ви не згадали про ще одне паралель, яку я намагався провести. Про розбіжність у ціннісних, я сказав би, орієнтирах опозиційних сил.

– Це якось так дуже активно роздувається. Але ми попрацювали ці півроку у парламенті. Фактично за цей час реально питання, які розділили б опозицію: «Свободу», УДАР і Об'єднану опозицію «Батьківщина», то таких я не пам'ятаю. Це не тому, що їх не вносили у сесійну залу.

Можливо, у нас є якісь розбіжності у питаннях, які стосуються більш твердої позиції, правої чи центристської. Але, знаєте, це розбіжності, коли ти фактично знаходишся в одних умовах і в одних умовах однієї камери, в яку зараз перетворюють Україну, коли в країні політичні в'язні, коли в країні відбуваються...

При чому, коли «політичні в'язні» – всі відразу: Тимошенко. Ну, ще називали Луценка. Тепер Луценко вже не у в'язниці. А я собі зараз думаю. Я вчора зустрівся з Аркадієм Корнацьким, одним з кандидатів, який переміг на окрузі у Первомайську. От зараз його головний бухгалтер – це типовий політичний в'язень, яку кинули на три роки у в'язницю, яка безпавна повністю, перед цим відсиділа 11 місяців. Жодного обвинувачення їй не змогли знайти. Єдине, що від неї вимагали – дай покази проти Корнацького. Все!

Таких політичних в'язнів десятки, десятки і десятки у кожній області, де розправи йдуть з опозиціонерами. При чому це опозиціонери чи то політики, чи то бізнесмени, будь-хто. Тому я думаю, що це і відповідь на Ваше питання.

Нас зараз об'єднала одна біда. Набагато легше потім буде з'ясовувати з УДАРОм чи зі «Свободою» нам, представникам «Батьківщини», якісь питання, розбіжності економічної стратегії, соціальної стратегії, позицієтворення держави. Я розумію, принаймні, що це буде в рамках якихось демократичних принципів.

Те, що зараз відбувається, фактично ті, хто найбільше кричить «Хапай злодія!», бо я дивлюся на цю пародію антифашистських мітингів, який буде, до речі, паралельно пробувати організовувати Партія регіонів, я собі так думаю, коли я прочитав останній звіт з одного з останніх мітингів, що «ми розпаленим залізом будемо знищувати наших опонентів»: ну, ще добавимо, що газовими камерами травити. І це заяви на антифашистських мітингах?

Тому я думаю, що тут ситуація абсолютно очевидна. Ми повинні спочатку побороти цей режим, а далі в умовах реальної демократії, реальних політичних, економічних, соціальних свобод можна вже сперечатися про стратегію розвитку і все інше. Хоча поки що питання, які нас роз'єднували б, то я їх практично не бачу.

– Я якраз мав на увазі не питання, які роз'єднують у суспільному протистоянні владі. Я якраз мав на увазі проблему з питаннями, які роз'єднують з точки зору позитивної програми.

У камерах Російської імперії також разом знаходилися більшовики і меншовики, і есери. А коли відбувся Жовтневий переворот, виявилось, що вчорашні товариші по в'язниці здатні спокійно засаджувати до камер своїх вчорашніх соратників.

– Я думаю, що тут ключове, щоб не було перевороту. Краще, щоб це пройшло еволюційно, у законний спосіб. Бо завжди, коли проливається якась кров, а цей переворот був не безкровним.

– Це Ви так вважаєте. А є в опозиції політики, які вважають інакше. Правда?

– Я не чув закликів від жодного політика, крім одного, який кричить, що треба брати вила і знищувати своїх опонентів. Всі інші якраз відносяться до тих, хто вважає, що треба діяти радикально, треба діяти жорстко, але в рамках юридичних і Конституції.

– А Вам не здається, що в рамках юридичних процедур і Конституції влада просто непереможна, тому що вона повністю контролює все, що у цій країні є державними інституціями: і суд, і прокуратуру, і правоохоронні органи, і фактично виборчий процес і все?

Так що ці дії в рамках конституційних процедур – це можна так сказати. Правда? Якщо буди радикальним політиком. Це гра в одні ворота.

– Єдине – є приклади. Дивіться, останні вибори, коли нам казали: от змінили закон – тепер Партія регіонів візьме тотальну більшість, вона буде контролювати парламент.

– Вона взяла.

– Я вважаю, що вона не контролює парламент. Це перший парламент за останніх, можливо, 10 років, коли не може сьогоднішня влада контролювати парламент. І ми це очевидно бачимо. Вони змушені тікати з парламенту для того, щоб ухвалювати якісь рішення поза межами парламенту.

– Але вони це роблять. Вони роблять це. І ці рішення діють. На жаль. Вони є легітимними.

– Учора стався унікальний акт. У парламенті чотири закони, які були ухвалені на так званому «виїзному засіданні», були зняті з розгляду. І всі домовилися: не провокувати ситуацію, переголосувати все це у законний, легітимний спосіб. Тому навіть у цьому плані наводиться порядок.

Єдине питання. У нас в парламенті, без сумніву, є єдина проблема. І це велика проблема. Це те, що одна з фракцій і партій, яка кричала, що вони в опозиції до антинародного режиму, я маю на увазі комуністичну фракцію, тепер з усіх питань, тобто корупційних, антидержавних, будь-яких інших, підтримують Партію регіонів.

Ви подивіться, комуністи в унісон голосують з Партією регіонів по так званій «тіньовій» схемі відмивання коштів через векселя, коли комуністи голосують за те, щоб з бюджету розраховувалися не грошима, а векселями, розуміючи, що потім ці векселя будуть з дисконтом продаватися уповноваженим фінансовим інституціям! І це комуністи, які давно проміняли «капітали» Карла Маркса на капітали Партії регіонів. І вони думають, що цього хтось не бачить?

Так, це наша проблема дійсно. Але, на жаль, це і проблема виборця, який повірив цій риториці, який повірив, що це якась там опозиція. А тепер ця так звана «опозиція» повністю контрольована Партією регіонів, комуністична так звана «опозиція» повністю їх підтримує. Тому я думаю, що ще і ці акції теж підтверджують, що повинні люди розбиратися в тому, за кого вони голосують.

Тому вибори тут якраз ламають всю схему Партії регіонів. І те, що в 2015 році, що не було б, а вибори відбудуться, і це вже буде буквально через 1,5 роки, нічого не може змінити. Хіба що вони зараз підуть по схемі цього референдуму конституційного, всього іншого.

До речі, ще одна з тем, яка завтра буде виноситися на мітингу, яка виноситися на всіх попередніх мітингах, то це так званий черговий конституційний переворот, який готується. Бо Ви знаєте, Янукович взяв для себе таку стратегію, коли ти не може переграти по правилах, то краще змінити правила. І от знову ми бачимо, що так звана Конституційна асамблея, яка хоче змінити Конституцію без парламенту через так званий референдум – все це загрози якраз прямій демократії. Я думаю, що тут якраз це теж є тема для нашого обговорення.

Тому, коли Ви кажете, що соціальний. Ні, не лише соціальний блок. Це є дійсно широкий блок, який ми обговорюємо і дискутуємо, який завтра о 12:00 ми очікуємо отримати підтримку наших громадян, які розуміють абсолютно чітко, що відбувається в країні.

– Коли Ви говорите про вибори 2015 року, то тут знову повстане питання, наскільки опозиція готова вийти з єдиним кандидатом на такі вибори?

Тому що, бачите, всі очікували, що навіть хоча б завтра ми почуємо прізвище спільного кандидата на посаду мера Києва. Я думаю, що цього не відбудеться. Правда?

– Немає вибір, на жаль, мера Києва. Всі це чудово розуміють. Я якраз відносився до тих політиків, які вважали, що ніяких виборів в Києві не буде. Поставте себе на місце Партії регіонів.

– Я не хочу себе ставити на місце Партії регіонів.

– Партія регіонів, яка не взяла жодного (!) голосу депутата-мажоритарника у Києві, піде на вибори? Та ну, це смішно виглядає. Тому вони будуть будь-якими способами відтягувати ці вибори. І тому займатися роботою, яка непродуктивна? Який єдиний кандидат, коли немає виборів?

А те, що стосується президентських виборів, на мій погляд, відбулася ключова подія. Ви зверніть увагу, всі три політичні сили заявили: хто не вийшов би у другий тур від наших трьох політичних сил, ми його підтримаємо. Це вже, на мій погляд, є величезний прогрес! І я думаю, що при такій постановці питання ми не будемо мати удари у спину, як ми мали на попередніх президентських виборах, коли, наприклад, Ющенко відкрито підтримував Януковича проти Тимошенко, яка мала всі шанси перемогти.

Тому я думаю, що тут якраз «провсіхи», ті, хто притаїлися – вже не спрацює це. Бо всі три політичні сили, які отримали найбільшу підтримку громадян, а ми отримали 54%, якщо брати партійні списки, чітко заявили: той, хто проходить у другий тур, той перемагає. Якщо буде ситуація з однотуровими виборами, як вже закидають, що, можливо, підуть на такий варіант, тоді, дійсно, треба домовлятися ще до першого туру.

– Я хотів би запитати про «план Б», умовно кажучи. От є в опозиції «план Б»? От людей не так багато, як очікується, що далі робити з цією ситуацією? Чи немає такої цифри взагалі, яка...?

– Дехто вважав, що 18 число – це повинне статися щось таке, що закінчиться переворотом в країні. Я думаю, чому так була налякана і Партія регіонів, чому вони ці альтернативні мітинги почали готувати, стягувати війська, зараз не дозволяють людям виїжджати на Київ. Всі делегації, які сформовані, не можуть зараз ні автобусом, ні залізницею виїхати через будь-які перепони. Добираються будь-якими іншими методами.

Тому я думаю, що 18 число – це не є от час останній. Це є час максимальної мобілізації. Той, хто думає, що після цього ми нічим не займаємося – це неправда. Далі тільки буде йти все по наростаючій. На сьогоднішній день ще 6 обласних центрів, де не пройшла акція. Ми просто фізично не встигли це зробити до 18 числа.

Далі будуть продовжуватися наступні етапи. Бо я чудово розумію, етап мобілізації людей по так званому конституційному референдуму, який готується Януковичем, оскільки він розуміє, що він все програв на сьогодні навіть в рамках діючої Конституції, то це буде те, що буде мобілізувати і опозицію, і людей для того, щоб протистояти цьому режиму...